SPEJDERNES MAGASIN

NUMMER 10
DECEMBER - 1934

SKI

Vintersports-Udstyr

Katalog tilsendes.

Lembckes Friluftsudstyr A/S

Nørregade 15

Telefon Byen 4986

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk

1 ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE **TLF. 31**

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL L. OLSEN

22 SKINDERGADE 22

VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning.

Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

HATTE- OG TØJPRESNING

Spejderne 10 pCt. Rabat.

Statsanstalten for Livsforsikring

DENATURERET SPRIT

TIL KOGEBRUG.

DANSK SPRIT-CENTRAL.

CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

BLAAGAARDSGADE 29

TELEF. CENTRAL 3054

Uge & Maanedsblade
Foreningsarbejde-Kort
Reklamer - Kuverter
Skematiske Arbejder

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750. **Lyngbyvej 41.**

PERSSONS

CLICHÉ-ANSTALT

BREDGADE 25 · OPG.E. (STANNÆ PASSAGE)

PALÆ 2646

KROG's Køreskole, Gyldenløvesgade 21

er anerkendt som det Sted, hvor man hurtigst og sikrest og endda billigt opnaar Kørekort. Vort gode Renommé skyldes den meget lave Dumpeprocent og de Tusind tilfredse Elever, der aarligt forlader Køreskolen. Ring endnu i Dag til en gratis Prøvetur i en af vore 10 smaa moderne Skolevogne. Helt Kursus Kr. 50.

Central 3007-6021. Biler udlejes uden Fører.

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer

Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86

Telef. C. 2919

Fotograf

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Bedste Knas fra **Fyns Sukkervarefabrik**

Gudenaavej 4 *Telf. C. 9742*

18. AARGANG

Spejdernes Magasin

December 1934 Nr. 10

Bjergning fra Isvaage

I Danmark drukner der gennemsnitlig 400 Mennesker om Aaret. En meget stor Del af disse Drukningsulykker er hændet paa Isen.

I og for sig er det derfor ikke bare en selvfølgelig Fordring til Svømmer- og Nødhjælpsmærket, at en Spejder skal vide Besked med, hvordan han skal optræde under Drukningsfare paa Is, men det er en saa nyttig og almen Fordring til Spejdere, at I alle bør være klar over, hvordan I beds' griber Tingen an.

Falder man igennem Isen, drejer det sig i de fleste Tilfælde kun om at klare sig i Vandet nogle Minutter, til der kan kome Hjælp. Da man yderligere i de fleste Tilfælde kan støtte sig til Iskanten, behøver man ikke at være dygtig til at svømme eller træde Vande for at kunne holde sig oppe den nødvendige Tid. Er man imidlertid en dygtig Svømmer, vil man som Regel kunne klare sig selv op selv i de vanskeligste Tilfælde.

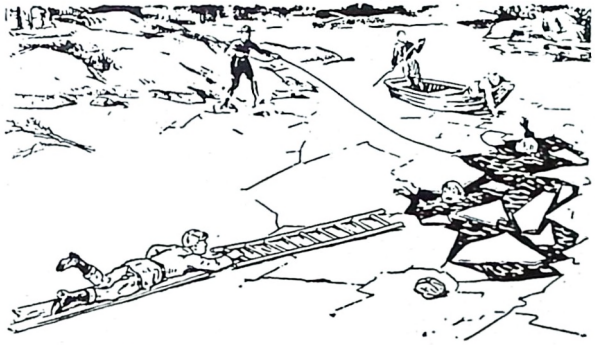

Forskellige Redningsmetoder.

Falder man i en Isvaage uden at have det mindste Hjælpemiddel ved Haanden til Bjærgningen, vender man Ryggen til Iskanten, støtter saa godt, det kan lade sig gøre, Skulder og Albuer mod denne samtidig med, at man tager Svømmetag eller sparker ud med Benene. Derved kommer Benene helt op til Overfladen, og man kan da, stadig liggende paa Ryggen, skubbe sig længere og længere op over Iskanten, saa man til sidst faar hele Kroppen op.

Har man et *Redningsreb*, maa den forulykkede ogsaa vende Ryggen til Iskanten, før man begynder at trække ham op. Jo fladere han ligger, des

(Fortsættes Side 11).

Vend Ryggen mod Isen; tag Svømmetag med Benene.

Isdubben (el. en Kniv) kan være en god Hjælp.

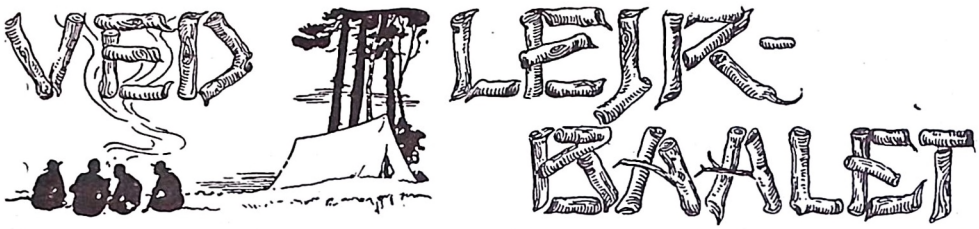

For 25 Aar siden

var jeg selv Patruljefører. Vi maatte læse os til alt, hvad vi skulde gøre som Spejdere, baade vi selv og vor Tropsfører, Rektor Hartvig-Møller, for der var jo ikke nogen her i Danmark, vi kunde lære det af.

Jeg kan naturligvis huske en hel Del fra den Tid, men det, jeg husker bedst, er vore Bestræbelser for at optræde og handle som Spejdere. Heller ikke her kunde nogen lære os det, men vi vidste, at der var tre meget væsentlige Ting, der krævedes af os: Vort Ord skulde staa til troende, vi maatte ikke sige noget, som ikke var sandt. Vi sagde ikke: „Paa Spejderære," for der krævedes ikke noget Udtryk af den Art; alt hvad vi sagde, skulde være sandt. Vi skulde være hjælpsomme, og Ordet „good-turn" var et Ord, vi hver Dag tænkte paa. Vi vilde have Folk til at forstaa, hvad Spejdere var, og den bedste Maade at lære dem det paa, var at hjælpe dem, naar de mindst ventede at faa en Haandsrækning. Og saa sagde vort Valgsprog: „Vær beredt," og derfor dygtiggjorde vi os til „at være beredt," saa at vi kunde hjælpe, naar det tiltrængtes.

Disse tre Ting, syntes vi, var det vigtigste for en Spejder, og det er det den Dag i Dag. Hvert Aar i 25 Aar har jeg aflagt mit Spejderløfte, første Gang som Dreng, sidste Gang var paa Sct. Georgsdagen i Aar, og jeg vilde ønske, at Spejderløftet og Spejderloven maa faa lige stor Betydning for alle jer Spejdere, som de har faaet for mig i disse mange Aar.

Min Patruljes første Lejr

husker jeg meget tydeligt. Det var, før vi endnu havde faaet de engelske Uniformer, vi havde skrevet til London efter. Vi skulde starte Kl. 4 og slaa Lejr udenfor Roskilde, men vi kom sent af Sted, og den længste af os, væltede med sin Rygsæk en Afspærring, vi kørte ind under. Det tog os en Time at rejse den igen, og derved blev vi saa forsinkede, at det var mørkt, da vi naaede Taastrup. Det var vor første Lejrtur, og jeg følte det, som om det var til det indre af Afrika, vi drog. Vilde man ikke blive overfaldet, naar man laa i Telt? Vi havde jo aldrig hørt om Folk, der laa i Telt her i Danmark — undtagen naturligvis Soldaterne — saa der kunde jo ske alt muligt. Vi slog Lejr i Mørke, hvad der faldt meget besværligt, og vi laa paa en Pløjemark, uden at spørge om Tilladelse (det er det eneste spejdermæssigt mørke Punkt paa den Tur). Vi holdt Vagt; to Mand ad Gangen ved et Vagtbaal. Som Patruljefører laa jeg yderst, *„hvis der skulde ske noget."*

De andre var lige faldet i Søvn, da den ene af Vagtposterne kom hen til mit Telt og hviskede, at han „havde hørt Fløjtesignaler." Den var jo ikke saa gunstig. Vi ventede spændt, vi hørte det igen, jeg lyttede med hele Hovedet ude af Teltet. Saa meddelte Vagten mig nye foruroligende Ting: *„Der kommer nogen, de kommer nærmere."* Saa stod jeg op, og vi bevæbnede os med hver sin Spejderstav. Lad dem saa komme an. Alle blev vækkede, men skulde blot ligge parat i Teltet.

Dér stod Vagtposten og jeg og spejdede spændt ud i Mørket. Jo, vist kom Fodtrinene nærmere, og kort efter — dukkede to Bønderkoner frem af Mørket og spurgte, om vi ikke havde Lyst til nogle Pærer. Det lettede — men vi var jo en Smule flade, og jeg husker, jeg personligt hellere havde set et Par grumme Karle fra Gaarden; men det var nu først efter, at Konerne havde vist sig, at jeg syntes det.

Senere hen blev vi modigere i Mørket, og jeg gad se den Spejder, der kunde tage det op med os, naar det gjaldt om at finde Vej efter Kort i Mørke og alene.

En herlig Frokost,

der ikke blev helt som tænkt, nød vi næste Dag, da vi naaede Kornerup Aa udenfor Lejre. Jeg havde i Taastrup købt et dejligt Stykke Flæsk, syntes jeg da selv, og inden det skulde steges, vaskede jeg det i Kornerup Aa. Da det kom ned i Vandet, begyndte alle Orme at kravle ud for at redde Livet, og der var mange; naa, jeg skrabede dem af med Kniven og vaskede videre; men der kom stadig flere. Saa opgav jeg det, og mistede forøvrigt ogsaa Appetitten til Flæsket, saa Frokosten kom til at bestaa af to Spejlæg pr. Mand.

Jeg var meget forsigtigere næste Gang, jeg gik i Byen.

Ove Holm.

JUBILÆUMSLEJREN OG SPEJDERLOVENS § 9

Der er vel ingen Tvivl om, at enhver Spejder indenfor Korpset gaar og tænker paa, om han nu skal naa med i Jubilæumslejren den 27. Juli eller ej.

Der kan selvfølgelig være forskellige Grunde, der kan forhindre en Spejder i at komme med. En af disse Forhindringer vil Korpset gerne hjælpe jer med at overvinde, og det er den økonomiske Vanskelighed. Det, at det koster noget at komme med i Lejren. Prisen bliver 24 Kr. Det er i Virkeligheden billigt for en Lejr, der strækker sig over saa lang Tid. I maa jo være klare paa, hvilket mægtigt Arbejde det er at skaffe Mad, Vand, Afløb, Halm og Brænde for ikke at tale om Transport ved Udflugterne til saa mange Spejdere, som der sikkert vil komme i Lejren. Nu véd vi jo alle, at jeres Forældre heller end gerne vil lade jer komme med og faa den store Oplevelse som Jubilæumslejren vil blive, men naar Øjeblikket kommer, da Lejrkontingentet skal indbetales, synes en Fader ofte, det er mange Penge at komme af med paa een Gang. — Det er denne Vanskelighed, Korpset vil hjælpe jer over ved at oprette en Sparebank: „Jubilæums-Banken". — Den bliver oven i Købet meget fornem. 48 smukke Sparemærker bliver der fremstillet. De 25 efter Akvareller, tegnet af en yngre Kunstner. Et Mærke for hvert Aar af Korpsets Historie. — Resten af Mærkerne skal vise jer de kønne Bygninger og Egne, I skal se paa Udflugterne.

Hvert af Mærkerne har en Værdi af 50 Øre. Naar I har købt alle 48 Mærker, har I en Samling gode Billeder. I har Korpsets Historie og I har sidst, men ikke mindst hele Lejrkontingentet.

I kan jo nok se, at der er mange Fordele ved en saadan Jubilæums-Bank. Nu skal i ikke bare plage jeres Fader hver Uge, for I skal gerne købe et Mærke hver Uge, om at faa de 50 Øre; men prøv paa at vise dem derhjemme, at I kan virkeliggøre Spejderlovens § 9: „En Spejder er sparsommelig." Prøv paa at bringe smaa Ofre selv for at naa det store Maal: at komme med i Jubilæumslejren. Spis et Par Iskager mindre, gaa nogle færre Gange i Biografen, og I ældre Spejdere, hold op med at ryge i de 7 Maaneder, der er til Lejren. Lad disse Ofre blive et lille Led i jeres Karaktertræning. Det er godt at opøve sig til at kunne sige nej til sig selv. Og I er nok klare paa, at det vil imponere jeres Forældre, om I paa den Maade kan spare en Del af Pengene sammen selv. Begynd med det samme! Skriv ogsaa øverst paa jeres Ønskeseddel til Jul: *Sparemærker til Jubilæumslejren.*

Lad mig blot for en Ordens Skyld sige, at selvfølgelig faar I de sammensparede Penge igen, hvis I af en eller anden Grund ikke kan melde jer til Jubilæumslejren.

Fritz Lerche.

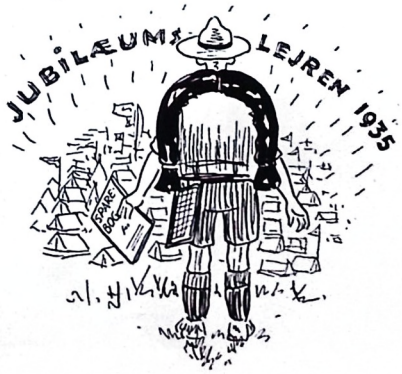

FUGLE ved Vintertid

Jeg var i Gaar en Tur paa Amager for at se, om der var nogle Fugle nu. Det var hundekoldt, og nu og da kom der en Snebyge; men jeg fik alligevel en fin Tur ud af det. Selvfølgelig vrimlede det ikke med Fugle, som det kan gøre en Efteraarsdag i Træktiden; men de faa der var, var nogle, man næsten kun faar Lejlighed til at se paa denne Tid. Nu skal du høre hele Listen: Loddenbenet Musvaage, Blaa Kærhøg, Vandrefalk, Hvinand, Graaand, Stor Skallesluger, Sangsvane, Svartbag, Sølv-, Storm- og Hættemaage, Dompap, Lærke, Kvækerfinke, Snespurv, Bjergirisk og Grønirisk. Naar saa dertil kommer en Hare og nogle smaa Mus, der løb omkring lige for Tærne af mig, saa forstaar du nok, at der var noget at se paa.

Især Rovfuglene er spændende at se paa. Den blaa Kærhøg, der i langsom duvende Flugt gaar Rørene efter. Den loddenbenede Musvaage, der staar og „musser" paa et Sted i Luften med hurtige Vingeslag ligesom en Taarnfalk. Opdager den saa en Mus, der kommer frem af sit Hul, lader den sig falde Stykke for Stykke ned, til den har en tilpas Faldhøjde; saa kan man se den strække Benene med de lange sylespidse Klør frem og vente til det psykologiske Øjeblik indtræffer, saa lader den sig falde det sidste Stykke — og Musen sidder i Kløerne paa den — hvis den ikke har slaaet fejl, og det sker ret ofte, Musene er jo meget hurtige i deres Bevægelser. Vandrefalken er dog den flotteste af dem alle. Jeg ser den tidt ude paa Amager om Efteraaret og Vinteren, naar den kommer flyvende som trukket efter en Snor i ret stor Højde, eller den sidder paa en Pæl eller en Tangbunke. Endnu har jeg ikke set den jage, men ofte har jeg fundet Rester af Ænder, Tamduer og Hjejler, den har „slaaet". De ligger gerne paa en Tue og er lette at opdage ved de mange Fjer, der ligger spredt omkring Tuen.

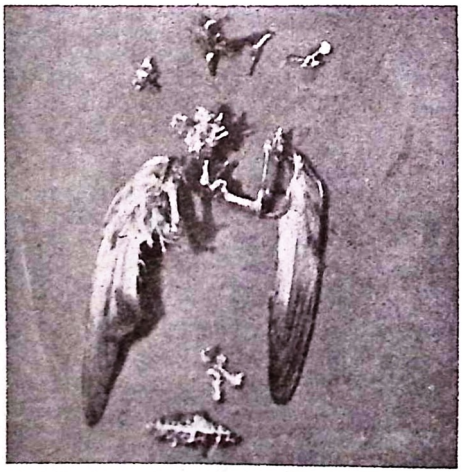

Finder du saadan en plukket Fugl, saa læg Mærke til Brystbenskammen. Fugle, der er taget af Vandrefalk, Duehøg og Spurvehøg, har gerne nogle karakteristiske Hak i denne efter Rovfuglens Næb; medens f. Eks. anskudte Fugle, der senere er blevet pillet af Krager, gerne har fuldstændig helt Brystbenskam. Da Spurvehøgen kun sjældent tager Fugle, der er større end en Solsort, og Duehøgen næsten udelukkende holder til i Skovene, medens Vandrefalken træffes paa aabne Steder som udstrakte Strandenge, kan du saa nogenlunde regne dig til, hvad det er for en Rovfugl, der har været paa Spil.

Det var lidt om, hvad man kan se lige udenfor Hovedstaden. Har man Lejlighed til at komme ud paa Havet, eller man sejler over Storebælt eller Øresund, vil man se, at der nu paa denne Tid findes store Flokke af højnordiske Svømmefugle. Ogsaa i større isfri Søer holder en Del Ænder og Skalleslugere til, men alle disse er vanskelige at kende fra hinanden, og da man som oftest har dem paa meget stor Afstand, er en kraftig Kikkert nødvendig, hvis man skal have Glæde af dem.

Skoven er det Sted, der er mest øde nu, kun Flokke af Kvækerfinker, Mejser og saa de støjende Skovskader liver lidt op. Hvis du en Dag ser nogle Dompapper, saa læg Mærke til deres Fløjt, stil dig ganske stille op ad et Træ og prøv at efterligne det. Det er en af de letteste Fuglestemmer at efterligne, og hvis man gør det tilstrækkelig godt, kan man faa Fuglene paa ganske faa Meters Afstand.

Naar du nu begynder at iagttage Fuglene, anskaf dig saa en Notesbog. Skriv op, hvad du ser af spændende Ting og prøv ogsaa at lave nogle Skitser af Fuglene med Angivelse af Farvetegning, Størrelse i Forhold til en almindelig Fugl, Stemme o. s. v. Det er den bedste Maade at lære dem rigtig at kende paa, og ved Hjælp af disse Optegnelser, kan du bagefter søge at faa Navnet at vide paa de Fugle, du ikke kendte.

— — —

Nu ønsker jeg dig god Jagt. Jeg selv tager en af Dagene til Skaane for at se paa Havørnene.

P. V. J.

EN KOPIERKASSE

Med Interesse har jeg læst de forskellige Vejledninger for Fotografer i „Spejdernes Magasin". Jeg kom til at tænke paa, om ikke denne nemt lavede Kopierkasse til Gaslyspapir var noget for

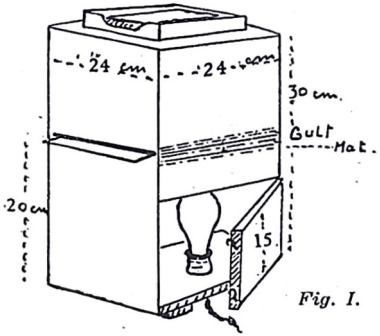

Fig. I.

en fingernem Spejder. For en Del Aar siden fandtes den beskrevet i et fotografisk Tidsskrift. Jeg lavede den, og den har været mig til megen Nytte.

Der er to Ting ved Gaspapir, der volder nogen Vanskelighed. Det ene er at bedømme en Plades Tæthed, det andet fra Gang til Gang at huske, i hvilken Afstand man stillede Kopirammen. Af begge Dele afhænger Eksponeringstiden. Disse Vanskeligheder kan Kopierkassen hjælpe jer lettere over. Man har altid her en fast Afstand, ensartet Lysstyrke (50-Lyslampe, mat), og man ser Negativet gennemlyst og lærer hurtigere at bedømme Tætheden, naar man først nogle Gange har prøvet sig frem med smaa Stykker Papir. — Faa fat i en almindelig Pakkasse, ca. 30 cm høj, 24 cm bred. Skil den forsigtigt ad. Bund og Laag skulde gerne være 1½ cm tykke. I Bunden installeres en elektrisk Fatning, og under Bunden slaas et Par Træpinde, saa Snoren kan passere, uden at Kassen vipper.

Laaget (Fig. II) laves efter den Kopiramme, man vil bruge. Det er klogt at tage en Ramme en Del større end den Negativstørrelse, man har. Man kan da ved Hjælp af en „Maske" faa en pæn, hvid Kant uden om Billedet. Laaget laves bedst ved, som Tegningen viser, at skære 4 Stykker Træ halvt ned i hinanden. Laaget skal jo være plant, saa Kopirammen kan fastgøres ovenpaa.

Fra Kopirammen fjernes Beslaget, og den delte Klap slaas sammen. (Lim et Stykke Cigarkassetræ bag paa). Derefter fæstnes Klappen med et Hængsel til Kopirammens Langside. Ved at skære 15 cm af den ene Side faar man Døren til Rummet, hvor Lampen skal anbringes. Rummet beklædes indvendigt med Staniol. Døren anbringes med et Par Hængsler. Den tilstødende Side skæres ogsaa igennem, saa der fremkommer en Revne, hvorigennem et rødt eller gult Glas kan passere.

Dette skal være ca. 28 cm langt og have Kassens indvendige Maal i Bredden. Det anbringes mellem to Lister, saa det kan skydes ud og ind. Under det gule Glas anbringes — ved at slaa endnu en Liste paa — et Matglas, der har Kassens indvendige Maal. Det er nemmest at slaa

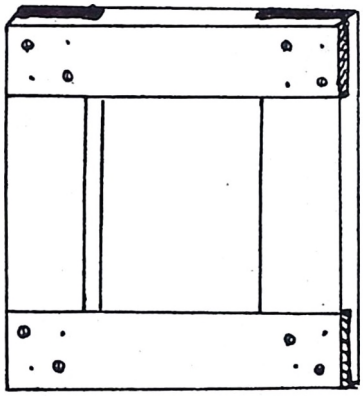

Fig. II.

alle Listerne paa, medens Kassen er skilt ad. Til Matglasset skal der gerne være Liste hele Vejen rundt.

Prøv at lave Kopierkassen, og I bliver gladere ved at arbejde med Gaslyspapir, der jo er langt det mest holdbare. *Fritz Lerche.*

Hvad er en Patruljeførers Opgave?

Det kan der skrives meget om — men her er et Par smaa Sætninger, som jeg har hørt:

Han er den, der rejser sig først, naar der skal gøres et Arbejde, og den der sætter sig sidst, naar Arbejdet er forbi. Han staar i forreste Række, naar der er et Ansvar at tage, og i sidste Række, naar der deles Bolcher ud. *Ove Holm.*

Australien-Flyvningen

MAN kan være nok saa inkarneret Tilhænger af Trafik paa Jorden, nok saa passioneret Bilist — dette, der foregaar lige for Øjnene af os — Virkeliggørelsen af fantastiske Forfatteres Fremtidssyner kan ikke undgaa at indvirke paa os allesammen, og hvad enten vi tænker paa Scott og Black, Parmentier og Moll eller vor egen Mand Michael Hansen, maa vi udbryde: „Det er bandsat godt gjort!" — Midt i Begejstringen for selve „Heltene" — Mændene, der Time efter Time har styret deres Maskine gennem alle Hindringer — maa man ikke glemme Mændene paa Jorden — „the ground engineer"s — som Englænderne kalder dem — Konstruktører og Mekanikere, hvis Snille og Energi har givet Flyverne de pragtfulde Maskiner, vi ser anvendt i Dag.

Den første Flyvning til Australien fandt Sted i 1919 og varede fra 12. November til 10. December. Landingen fandt Sted i Port Darwin, der i det nu afholdte Løb var en Mellemstation. Det var Kaptajn Ross Smith og Løjtnant K. M. Smith, der i et Vickers Biplan, forsynet med to 350 HK. Rolls Royce Motorer, udførte Flyvningen.

Senere var der selvfølgelig adskillige, der angreb denne Rekord, indtil vi kom ned paa 6 Dage og nogle Timer — og nu er vi nede paa 2 Dage og 23 Timer! — Løbet afholdtes i Forbindelse med Staten Victoria og Byen Melbournes Hundrede Aars Jubilæum. Det er kommet i Stand ved, at Chokoladefabrikanten Sir Mac Pherson Robertson har udsat en Sum paa £ 15,000 og en Guldpokal i Præmie. — I Hastighedsløbet er 1. Præmie £ 10,000 og Guld-

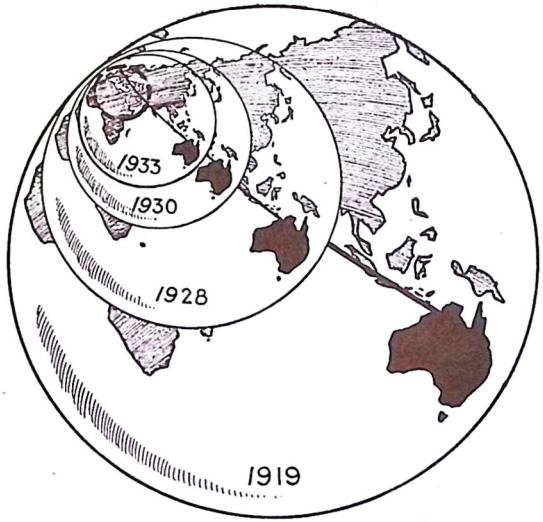

Verden skrumper ind! Her vises billedligt, hvorledes Rejsetiden tager af. Den punkterede Cirkel angiver Scott og Blacks Rekord.

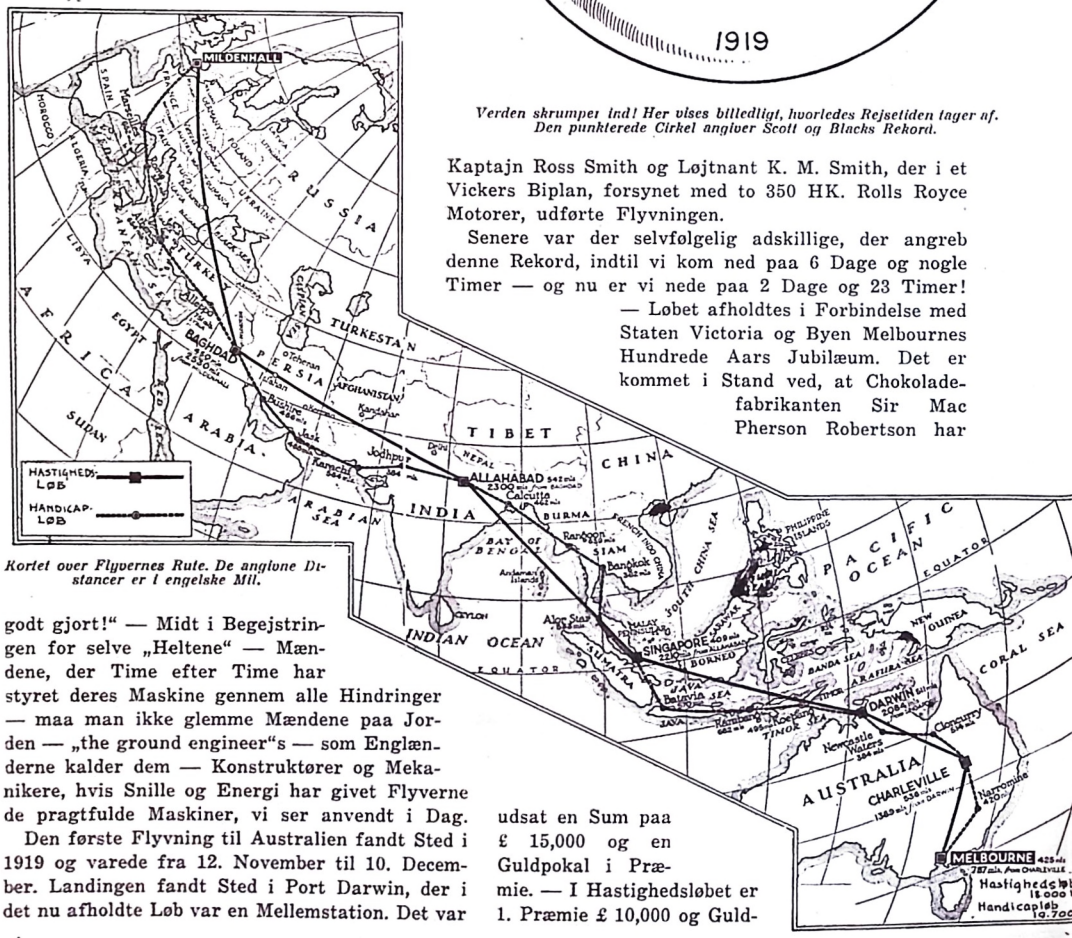

Kortet over Flyvernes Rute. De angivne Distancer er i engelske Mil.

pokalen, 2. Præmie £ 1500 og 3. Præmie £ 500. I Handicapløbet er 1. Præmie £ 2000 og 2. Præmie £ 1000. Endvidere var det bestemt, at ingen Maskine kunde vinde to Præmier.

Betingelserne for Løbet har været meget strenge. Bl. a. stillede man det Krav, at Maskinerne skulde kunne lette paa tilstrækkelig sikker Maade, for at undgaa Overbelastning med Brændstof. Dette nedsatte imidlertid Aktionsradius for en Del Maskiner, og Irlænderen Fitzmaurice trak af denne Grund sin Bellanca-Maskine ud af Løbet, da han mente, at hans Chancer var blevet forringet for stærkt.

I Hastighedsløbet deltog kun Maskiner med stor Aktionsradius, idet Strækningerne mellem Kontrolstationerne var helt op til 4000 km. Maskinerne havde ganske vist Lov til at mellemlande, men det gik ud over Flyvetiden, da al Tid, tilbragt ved Landingerne — ogsaa Kontrolstationerne —, regnedes med i Flyvetiden.

Handicapløbets Distancer var betydeligt mindre — maksimalt ca. 1100 km — og her regnedes kun med den direkte Flyvetid, saaledes at Flyverne kunde opholde sig ved Kontrolstationerne, saa længe de vilde. For hver Maskine var der regnet en bestemt Flyvetid ud for hele Ruten, afhængig af Maskinens Vingeareal, Totalvægt, Last og Motorstyrke, og jo længere man kom ned under denne Tid, des større var Chancerne for at vinde.

I Hastighedsløbet var der ingen Bestemmelse om Nyttelast, saa derfor havde de forskellige Maskiner kun det nødvendige Mandskab og saa meget Benzin som muligt om Bord. Det var derfor al Respekt værd, at Hollænderne (d. v. s. Parmentier og Moll) førte saavel Passagerer som Post med.

Som man vil se af Kortet, var Ruten noget forskellig for Hastighedsløbet og Handicapløbet. Fra England til Bagdad var den første Hindring de transylvanske Alper, der naar op til 1500 m Højde. Derefter kom Lilleasiens Bjerge, der naar op til 2000 m, men fra Aleppo til Bagdad er Landet ret fladt og lavtliggende.

Turen fra Bagdad til Allahabad var værre, navnlig for Deltagerne i Hastighedsløbet. Naar Ispahan er passeret, kommer man ind over de persiske Bjerge med Højder paa 3500 m, og Afghanistans Bjerge naar op til 2200 m. Det meste af Tiden er det derfor nødvendigt at flyve i over 3500 m Højde, lige til man naar Indus-Sletten.

Det tredie Stræk er ikke slemt, hvad Bjerge angaar, men til Gengæld fører det en lang Strækning over Hav. Her var det, Scott og Black viste deres Vovemod ved om Natten at flyve direkte over den bengalske Havbugt til Singapore.

Det fjerde Stræk fra Singapore til Darwin er ogsaa rigt paa Vand, men passerer man Øen Flores, møder man ogsaa Bjerge paa 2000 m Højde.

Det sidste Stræk fra Darwin til Melbourne gaar over fladt Land hele Tiden. Alligevel er det langtfra behageligt, idet det australske Kratland absolut ikke er egnet til eventuelle Nødlandinger.

Den eneste Hjælpeforanstaltning af permanent Art, man havde truffet paa hele Turen, var Udstationeringen af Krydseren „Moresby" midtvejs mellem Koepang og Darwin. Timor-Havet er jo bekendt for sin ualmindelige Hajrigdom.

Hollændernes Flyvetid var 90 Timer 17 Minutter, haardt trængt af Amerikanerne Turner og Pangborn med 93 Timer 1 Minut. Til Sammenligning kan det være af Interesse at anføre Tiderne for de normale Transporter. Søvejen over Gibraltar — Toulon — Neapel — Suez — Aden — Colombo — Fremantle (Austr.) — Adelaide — Melbourne tager seks Uger. Tog fra London til Rom og Baad Neapel—Melbourne tager sammenlagt 5 Uger 11 Timer.

Tager vi med K. L. M.s Luftlinie fra Amsterdam til Soerabaya og derefter Baad til Melbourne, bliver det 3 Uger 3 Dage.

Michael Hansen blev Nr. 3 i Handicapkonkurrencen med en effektiv Flyvetid af 87 Timer 45 Minutter.

Og nu kan det altsaa rimeligves gøres paa 5 à 6 Dage i normal Passagerfart, for mens Scott og Blacks Maskine var en speciel Racermaskine, og Førerne udførte en Kraftpræstation, fløj Hollænderne Turen som en blot noget forceret Ruteflyvning. Det, at en Rutemaskine med Styrtebadsrum, Køkken, store Lænestole, der kan omdannes til Køjer, 4 Mands Besætning, 3 Passagerer og Post har kunnet holde Trit med „Comet'en" er mere end imponerende, og Respekten for K. L. M., der i Forvejen er rodfæstet, er blevet endnu nogle Gange større.

I Tiden før Løbet fløj Douglas-Maskinen i fast Rute mellem London og Amsterdam, for at Føreren kunde lære den at kende. Til Tiden blev den afleveret i Mildenhall, og mens alle andre masede og arbejdede med deres Maskiner for at give dem den endelige Overhaling, sov og hvilede Hollænderne sig uden Bekymringer.

Det hører til Sjældenhederne, at en Konkurrence giver direkte praktiske Resultater, og uden at underkende den imponerende Sportspræstation, som mange af Flyverne har ydet, er det velgørende at se en saa eklatant Demonstration af det praktisk mulige. Det er sikkert en væsentlig Grund til, at denne Flyvning har vakt saa stor Interesse hos alle.

Efter „Motor".

JULEN i BLOKHUSET

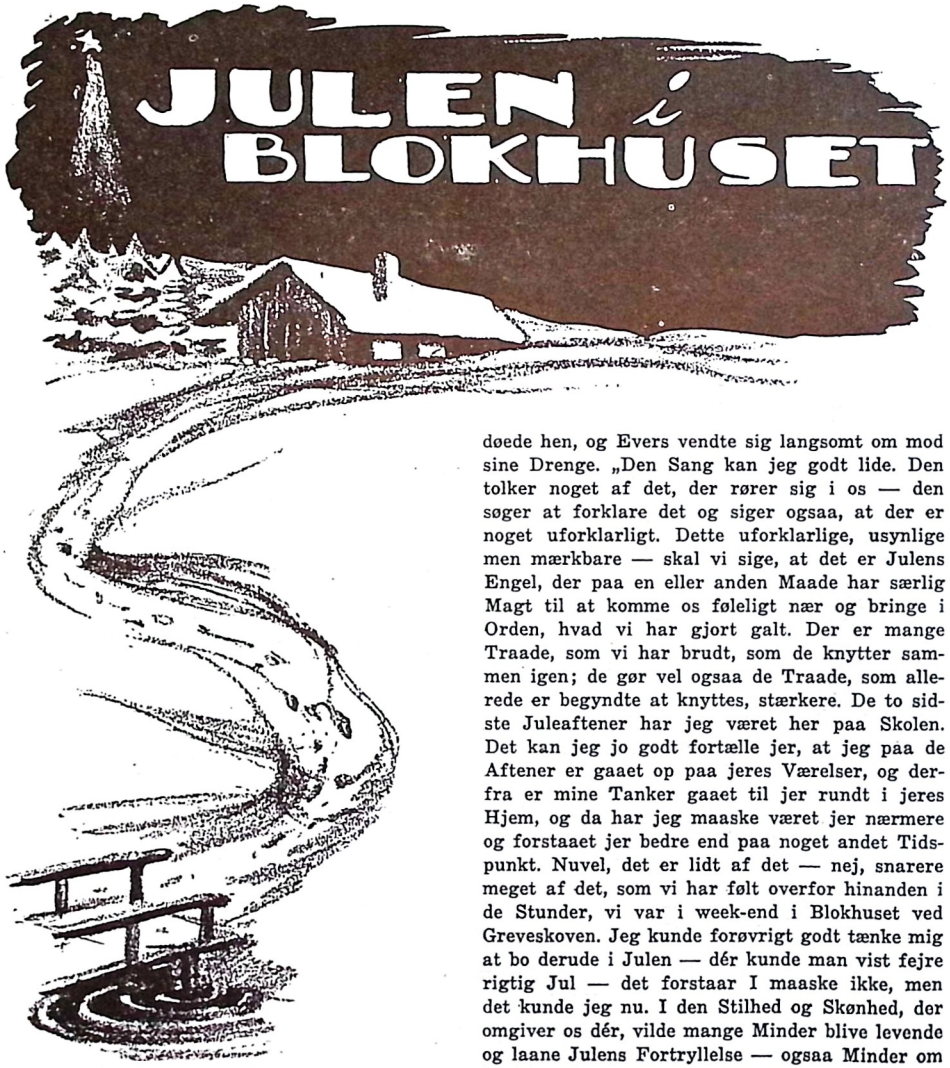

Illustreret af *H. Borgès Andersen.*

DEN sidste Aften paa en Kostskole før Juleferien — den er ubeskrivelig dejlig.

Adjunkt Evers havde samlet sine Drenge — læst højt, trakteret med Kaffe og saa mange Konditorkager, som man kunde døje, og endelig med Kaj Kragh fra III M. spillet Julens Melodier for dem. Adjunkten havde et dejligt Flygel, som han gerne sad ved, og Kaj accompagnerede ham ofte med Violin.

De sidste Toner af „der er noget i Luften" døede hen, og Evers vendte sig langsomt om mod sine Drenge. „Den Sang kan jeg godt lide. Den tolker noget af det, der rører sig i os — den søger at forklare det og siger ogsaa, at der er noget uforklarligt. Dette uforklarlige, usynlige men mærkbare — skal vi sige, at det er Julens Engel, der paa en eller anden Maade har særlig Magt til at komme os føleligt nær og bringe i Orden, hvad vi har gjort galt. Der er mange Traade, som vi har brudt, som de knytter sammen igen; de gør vel ogsaa de Traade, som allerede er begyndte at knyttes, stærkere. De to sidste Juleaftener har jeg været her paa Skolen. Det kan jeg jo godt fortælle jer, at jeg paa de Aftener er gaaet op paa jeres Værelser, og derfra er mine Tanker gaaet til jer rundt i jeres Hjem, og da har jeg maaske været jer nærmere og forstaaet jer bedre end paa noget andet Tidspunkt. Nuvel, det er lidt af det — nej, snarere meget af det, som vi har følt overfor hinanden i de Stunder, vi var i week-end i Blokhuset ved Greveskoven. Jeg kunde forøvrigt godt tænke mig at bo derude i Julen — dér kunde man vist fejre rigtig Jul — det forstaar I maaske ikke, men det kunde jeg nu. I den Stilhed og Skønhed, der omgiver os dér, vilde mange Minder blive levende og laane Julens Fortryllelse — ogsaa Minder om Spøg og Alvor sammen med jer — ja, jeg kunde maaske faa Besøg derude?" Evers vendte sig mod den grønne Hjørnesofa, hvor Kaj havde slaaet sig ned sammen med Helge Poulsen og Henning Juel.

„Hvad mener I? Kunde I tænke jer at komme dér en Dag i Ferien, hvis jeg tager derud? Eller er Præstegaarden og Lægeboligen og Edelfeld altfor dejlige i Julen — aahja, det er de vel — naturligvis! Men nu til Køjs med jer alle! Om et Kvarter kommer jeg for at slukke, men i Aften

(Fortsættes Side 26).

Bjærgning paa Isvaage

(Fortsat fra Side 3).

lettere er han at trække op. I Stedet for Reb kan benyttes *Frakke* eller *Bluse*. Det kan da lade sig gøre at trække den forulykkede sidelæns op; denne maa i saa Fald dreje sig om paa Maven,

Rul eller skub dig ind paa den faste Is.

saa snart han er kommet op paa Isen. Med den ene Haand kaster man Frakken ud og med den anden hager man sig fast, saa langt inde paa Isen, man kan række. Man ligger selv paa Maven paa tværs af Trækkets Retning.

Er Isen omkring Vaagen for svag til, at man kan lægge sig op paa den som ovenfor beskrevet, kan man forsøge at slaa en smal Kanal i den tynde Is. Ved at lægge sig baglæns ind i denne kan man hjælpe mere til med Armene og derfor lægge sig mere stille op paa Isen. I saa Tilfælde maa man ikke rejse sig op paa Benene, men slæbe sig frem paa Maven eller skubbe sig paa Ryggen, til man er kommet paa sikker Is.

Skal man alene eller sammen med et Par Kammerater færdes paa ukendt Is, gør man klogt i at sikre sig ved at være forsynet med *Ispig* (eller alm. „Spejderstav" med Pig i Enden), *Isdub* (et lille Træhaandtag med Jernspids paa; lav den selv) og *Redningsreb*. Ispiggen kan foruden til at støtte Gangen være til Hjælp, naar man gaar igennem, og ingen Isflage er stor nok til at bære. Man lægger da Piggen med den ene Haand hen over to eller flere saakaldte „Iskogler", hvorved Vægten fordeles man kan da med Isdubben i den anden Haand hale sig sidelæns op paa Isen.

Hvis det, om jeg saa maa sige, gælder om at faa „Haandfæste" paa Isen, kan en Femøre eller Rygsiden af Knivsbladet paa en sammenlukket Foldekniv bruges til at presse mod Isen (pas paa Foldeknivene og hold dem skraat, at de ikke lukker sig sammen om Fingrene, der er lette at snitte af, naar de er stive af Kulde).

Er man i Ulykkesøjeblikket i Nærheden af Gaarde eller Huse, kan man ofte uden at spilde Tiden staa sig ved at faa hentet en Stige, et Brædt eller en Stang, hvis nemlig Isen er saa tynd, at en Hjælper, der ikke kan svømme, ikke kan risikere at vove sig ud til Kanten uden selv at falde i. Lægger man sig derimod ned paa Maven med en Stige eller andet langt Materiale paa tværs a fsig, vil man kunne komme ud til den forulykkede selv paa forholdsvis meget tynd Is. Ligeledes vil et Reb ogsaa altid kunne være til Nytte.

Til Øvelse i Livredning fra Isvaage kan man benytte en Bræddeflage. Der maa dog udvises stor Forsigtighed, at ikke en mindre dygtig Svømmer drukner ved at komme ind under Flagen.

Instruktør.

(Mel.: Den signede Dag —).

Nu kimer det lydt fra Land og By,
mens Lysene festligt brænder,
nu møder hvert Barnesind paany
det store, som stille hænder,
selv fattigste Fugl fandt Læ og Ly,
den vildfarne Vej og Venner.

Som Fædrene hilste Solhvervsgry
med blussende Baal paa Høje,
vi tænder det gamle Træ paany
i Hverdagens Mulm og Møje,
mod Stjernen, som spredte Nattens Sky,
vi stirrer med barnligt Øje.

Der stiger en Tak mod Himlens Gud,
mens Klokkerne stille ringer,
en Tak for det gamle Julebud,
som Hjerterne Glæde bringer.
Nu bæres der Fred i Verden ud
paa Englenes hvide Vinger.

Gunnar Jørgensen.

JULESPØG OG

Ved et Juleselskab (el. Jule-Patruljemøde) er det almindeligt, at man spiller Lotteri, viser Tryllekunster eller leger. Her er et Par Idéer, som muligvis vil kunne bruges.

Der findes en Mængde Tricks med Kort. Et morsomt og nemt Trick er dette:

Hold Kortbunken med „Øjnene" paa Kortene nedad og anbring de fire Fingre oven paa Bunken, Tommelfingeren under. Begynd at arbejde Kortene tilbage med Fingrene, og bed Publikum sige Stop.

I det Øjeblik, der siges Stop, vipper du Topkortene af og holder dem op for Publikum, idet du samtidig siger Navnet paa Bundkortet, og du siger rigtigt hver Gang. Grunden til dette er, at Kortet faktisk ikke er det Kort, du standsede ved, da du sorterede Bunken. Det er Bundkortet blandt dem alle, og det skubbes frem af Tommelfingeren og vises frem, som om det var Bundkortet i den lille Bunke. Prøv blot dette en Gang, dette Trick er let at lære, for der er jo ingen Vanskelighed ved at se et Glimt af Bundkortet mellem hver Demonstration.

Et Tændstiknummer.

Hertil skal der bruges tre Tændstikæsker A, B og C, som anbringes paa en Række paa Bordet.

Du tager dem op én ad Gangen og ryster dem. A og B giver ikke en Lyd fra sig, tilsyneladende tomme. Da C rystes, hører Publikum Lyden af raslende Tændstikker. Det er rigtigt. Anbring nu C mellem A og B og anbring derpaa B paa den anden Side af A, gør dette paa en øvet Maade og saa langsomt, som du selv vil.

Spørg Publikum, hvilken Æske der indeholder Tændstikkerne, og alle vil raabe: C. Tag C op og ræk dem Æsken. De vil opdage, at den er tom. Ligeledes B. Men naar du ryster A, viser det sig, at det er den, der rasler. Du kan blive ved med dette Trick i det uendelige, selv de mest kløgtige kan ikke finde den skyldige, af den simple Grund, at den skyldige sidder fast paa din Underarm ved en Elastik. Da din Skjorte og Jakkeærmet vil dæmpe Lyden af de raslende Tændstikker, er det

en god Idé at putte noget andet ind i Æsken, f. Eks. et lille Stykke sammenfoldet Staniol eller Clips.

2 vanskelige Gaader.

I.

3 Forretningsmænd, Schmidt, Hansen og Jensen, boede i København.

3 Jernbanemænd med samme Navne, en Togfører, en Lokomotivfører og en Fyrbøder, bor ogsaa i København.

Togførerens Navnebroder tjener 10,000 Kroner om Aaret, og Lokomotivføreren nøjagtig en Trediedel af, hvad Forretningsmanden Schmidt tjener.

Endelig slaar Jernbanemanden, Schmidt, Fyrbøderen i Billard.

Hvad hed Lokomotivføreren?

II.

3 Damer var inde i en Forretning, og samtidig var der tre Herrer med samme Navne som Damerne, nemlig Svendsen, Andersen og Larsen, af hvilke en var Konsul, en Bestyrer og en Direktør.

Fru Andersen boede paa Christianshavn, Direktøren boede paa Vesterbro.

Fru Svendsen købte 2 Rammer.

Hr. Larsen var højere end Konsulen.

En af Fruerne, der var Nabo til Direktøren, købte tre Gange saa mange Rammer som denne.

Den Frue, der havde samme Navn som Direktøren, boede i Hellerup.

Hvad hed Bestyreren?

— — —

Hvis du ikke selv kan gætte dem, saa prøv at faa din Fader til at hjælpe dig. Gaaderne vil more ham. Og se saa, om dine Julegæster kan løse dem.

En Kraftprøve.

Et Eksperiment, du kan udføre med en af dine Gæster. (Se Tegningen!). Du beder Gæsten om at

JULELEGE

lægge sine knyttede Hænder oven paa hinanden og presse dem haardt mod hinanden. Med begge Pegefingre slaar du nu uden Vanskelighed hans

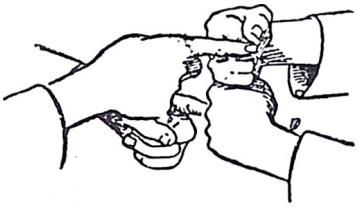

Hænder fra hinanden ved, som du ser paa Tegningen, at slaa den ene til venstre og den anden til højre. Det gaar saa let og kræver saa lidt Styrke, at selv en lille Pige kan udføre Tricket.

Nødder i Pose.

Fyld en Papirspose med Nødder eller lignende og næng den op i en Snor under Loftet. Med Bind for Øjnene og ved Hjælp af en Stok gælder det nu om at slaa Posen itu med et bestemt Antal Slag. Lykkes det ikke for den ene, fortsætter den næste, indtil Posen gaar itu og Indholdet strøs over Gulvet: almindeligt Slagsmaal! Der maa være god Plads.

Pas paa Flaskerne.

En Del tomme Flasker anbringes paa Gulvet, godt spredt. Med Bind for Øjnene skal man saa efter Tur gaa over Gulvet uden at vælte Flaskerne. Den, der klarer Turen bedst, har vundet. Til sidst kan man f. Eks. vælge et passende „Offer" og samle alle Flaskerne sammen, naar han (eller hun) forsøger at gaa over. Det gør sig!

Kapspisning af Æble.

Hæng nogle lige store Æbler op i Snore fra Loftet. Saa højt, at de naar „Ofret" til Panden. Man begynder alle sammen paa een Gang med Hænderne bundne paa Ryggen, og det gælder saa om at faa spist Æblet først.

Pakke en Pakke ind.

En Mursten, et Stykke Indpakningspapir og et Stykke Sejlgarn udleveres til hver af Deltagerne. Paa Signal gælder det saa om hurtigst at pakke Stenen rigtigt ind, binde med rigtige Knob (ikke Kællingeknuder!) og bære Pakken i Snoren til Lederen af Konkurrencen.

Veje Snus af.

Deltagerne sidder paa Række med hvert sit lige store Stykke Papir i Haanden. Det gælder saa om først at lave et rigtigt Kræmmerhus og fylde det med ¼ kg Snus (Sand) fra en Balje. Kræmmerhuset lukkes og forsynes med Deltagerens Bomærke, inden det afleveres til Lederen. Den, der har lavet Kræmmerhuset rigtigst og er kommet det ¼ kg nærmest, belønnes med „en Pris".

Gaa med Garnruller.

Fire (eller tre) Garntrisser stilles ovenpaa hinanden og skal paa kortest mulig Tid bæres fra Startstedet til Maalet. Alle deltager. Turen bør gaa ud og ind, over, under og mellem Stole, Borde og Bænke.

Sætte Billeder sammen.

Lige saa mange Prospektkort, som der er Grupper eller Patruljer skæres i en 7—8 uregelmæssige Stykker, der hvert er forsynet med Patruljens Navn eller Mærke. Smaastykkerne gemmes nu forskellige Steder i Lokalet, dog saadan, at de alle er lidt synlige. Det gælder nu om først at finde Stykkerne og sætte dem rigtigt sammen.

Skære Propper til.

Deltagerne faar Lov til i et halvt Minut at se paa et Hul i et Bræt eller lignende. Derefter faar de hver en Træprop (eller Korkprop), som skal skæres til, saa den passer til Hullet. Den, der passer bedst til Hullet vinder. Der kommer mange mærkelige Størrelser!

Hjorten og Jægeren.

To Deltagere ad Gangen. Den ene er Hjorten, den anden Jægeren. De anbringes med tilbundne Øjne hver ved sin Ende af et ikke for lille Bord. Paa et givet Signal begynder Jagten, idet begge Deltagere under denne stadig skal berøre Bordet mindst med een Haand. Der gives f. Eks. 1 Minut til Jagten. Er Hjorten inden for dette Tidsrum fanget, har Jægeren sejret, i modsat Fald Hjorten. Selvfølgelig er det tilladt Hjorten at krybe under Bordet eller oven paa Bordet, men det skal Deltagerne helst selv hitte ud af i Løbet af Legen.

Endnu en Gaade.

Hvad er det, som du kan sidde paa, sove paa og børste med?

Svar: En Stol, en Seng og en Tandbørste.

Værre end det berygtede tredie Grads Forhør

Hvordan man i gamle Dage fik Forbrydere og uskyldige til at tilstaa Et Besøg i Middelalderens grusomme Marterkammer

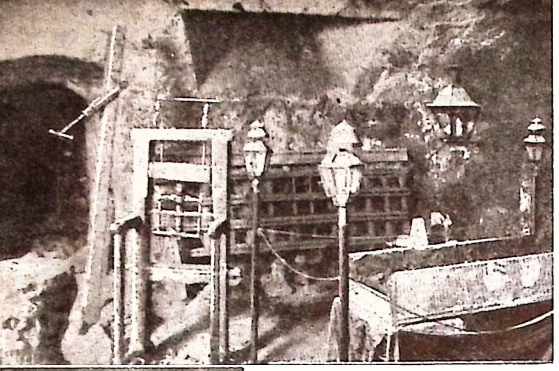

Et gammelt spansk Torturkammer

En Brønd, hvori man styrtede Forbryderne

Man læser meget ofte om det amerikanske Politis berygtede tredie Grads Forhør. Professionelle Banditter faar her en haardhændet Behandling. Men dette er intet mod, hvad man i gamle Dage udøvede mod Fanger, der ikke vilde tilstaa. I den følgende Artikel fortæller Forfatteren Niels Meyn om et Besøg i gammeldags Torturkamre.

Naar en Forbryder i vore Dage ikke vil tilstaa, saa maa Politiet skaffe Beviser, der kan overbevise Nævningene om, at den Anklagede er skyldig. Lykkes dette ikke, har man ingen anden Udvej end at sætte Anklagede paa fri Fod, selv om Dommeren og Politiet er sikker paa, at Manden er skyldig.

En kendt, dansk Politimand har engang sagt nogle fornuftige Ord, da det blev hævdet, at man i vore Dage skal være hensynsfuld og human: „Saa kan de Herrer Storforbrydere og Voldsmænd selv gøre Begyndelsen." Der er nogen Mening i disse Ord. For i mange Henseender er man i vore Dage noget for hensynsfuld imod Lovbrydere.

Anderledes i gamle Dage. Der gik man til den modsatte Yderlighed. Var en Mand mistænkt, regnede man det for en naturlig Sag at fremtvinge en Tilstaaelse med alle mulige Midler. Og disse Midler var skrappe. I Oldtiden i det gamle Grækenland blev en frivillig Tilstaaelse. afgivet af en anklaget Slave, ikke betragtet som gyldig. Men tilstod han paa Pinebænken, saa var det det samme som et første Klasses Bevis. En fribaaren Mand kunde man ikke lægge paa Pinebænken, naar han var anklaget for en Forbrydelse. Men i Stedet pinte man hans Slaver. Der eksisterer Eksempler paa, at Slaver paa Pinebænken har nægtet at tilstaa noget. Og saa betragtede man deres Herre som kendt ikke skyldig.

Det samme gjaldt iøvrigt gennem hele Middelalderen, hvor Torturen her i Europa danner et af de sorteste Blade i Menneskehedens Historie. Anklagede, der overlevede Torturkammerets Rædsler uden at tilstaa, satte man virkelig paa fri Fod som uskyldige. Men de fleste var ødelagte, og fortsatte de Livet efter Frikendelsen, var det som stakkels Krøblinge.

Borgen i Nürnberg, hvor man finder Jernjomfruen og den store Samling Torturredskaber

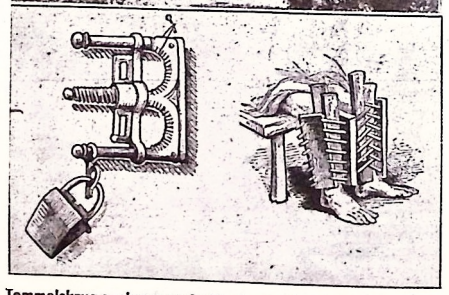

Tommelskrue og den spanske Støvle, der kunde knuse Benene

Naar en Person blev arresteret af Middelalderens Politi, blev Vedkommende lagt i svære Lænker og paa en ublid Maade slæbt til Stadens Raadhus, hvor han kastedes ned i et bælgmørkt, snavset og fugtigt Fængsel fyldt med Utøj. Her laa den ulykkelige, indtil man førte ham for Dommerne. Man foreholdt ham Anklagen, og nægtede han, saa blev han slæbt ned i Kælderen til Marterkammeret. Dommeren opfordrede ham endnu engang til at tilstaa, og nægtede han stadig, hentede man Bøddelen, som indgaaende forklarede Brugen af de forskellige Torturredskaber, som fremvistes eet for eet. Tilstod han ikke, blev han klædt af og kom for den saakaldte mildere Form, der kunde være slem nok. Hjalp dette ikke, fik han den svære Tortur, og med den var han i alle Tilfælde redningsløst fortabt. Det var kun ganske faa, som kunde staa den helt igennem.

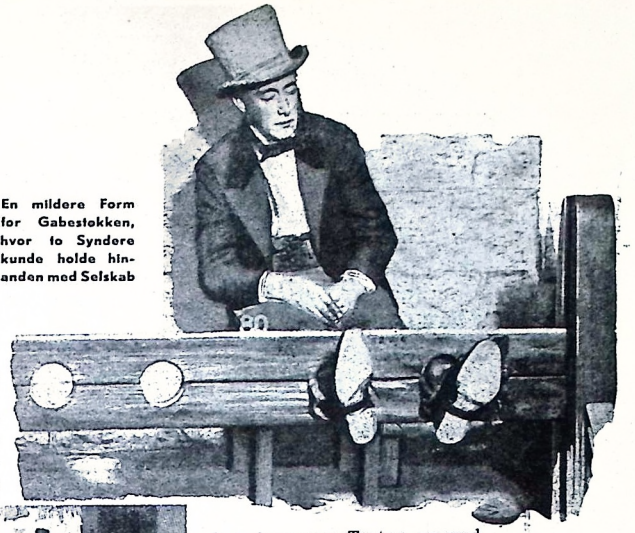

En mildere Form for Gabestokken, hvor to Syndere kunde holde hinanden med Selskab

Fyldebotten, Drukkenbolden og Sladrekællingernes Strat

Man maa dog huske, at i den mørke Middelalder skete der svære og grove Forbrydelser, og derfor havde Retsplejen ogsaa en saa afskrækkende Form. Hovedparten af de pinte og dømte har sikkert været skyldige. Anderledes var det, da den meningsløse Galskab, som kaldtes Kætter- og Hekseforfølgelsen, red Middelalderen som en ond Mare. Tusinder — ja, Hundredtusinder uskyldige Mennesker er blevet grebet, pint og brændt levende eller henrettede paa barbarisk Maade for deres Tros Skyld, eller fordi Datidens mørke Overtro kaldte dem for Hekse og Troldmænd.

Her er det, at Torturens Rædsler er værst, og *Inkvisitionen* og *Hekseforfølgelsen* har den tvivlsomme Ære at have opfundet de mest afskrækkende Former for Tortur. Set fra denne Side staar Torturen gennem hele Middelalderen og op til den nyere Tid som en uaftvættelig Skamplet paa Europas Historie.

At komme ind paa en nærmere Beskrivelse af alle de grufulde Enkeltheder, som Mennesker har opfundet til at pine deres Medmennesker med. er ikke paa sin Plads her. Jeg skal i store Træk fortælle lidt om, hvad jeg har set paa Rejser, hvor jeg har besøgt Museer, hvor man i vore Dage har samlet Middelalderens Torturredskaber. Der eksisterer endnu gamle Torturkamre, som man brugte i gamle Dage, og hvis alentykke

Døre er beregnet paa at kunne holde de ulykkelige Ofres Skrig ude fra Omverdenen. Men før jeg skal fortælle noget i store Træk herom, skal jeg forklare nogle mere uskadelige Former, som blev anvendt i mildere Tilfælde, hvor de sikkert har gjort deres Nytte.

Middelalderens barbariske Love var ikke blottet for en vis Humor. Almindelige Gade- eller Værtshusuordener og grove Slagsmaal straffedes med et ufrivilligt Ophold i Gabestokken, hvor Synderen maatte staa offentligt udstillet i en alt andet end bekvem Stilling til almindelig Glæde for Byens Folk, der paa Torvet samlede sig om Gabestokken og haanede Fyren.

Folk, der førte et udsvævende Liv med Druk og Sold blev udstillet ved en Pæl med bundne Hænder og med en Æselsmaske af Jern over Ansigtet. Og Drukkenbolde, der gik paa Nattesvir, blev ført rundt med en Tønde om sig. Paa Tønden blev der sat Billeder, som illustrerede Delinkventens usobre Levned. Sladderkællinger, der ikke kunde holde Fred, udstilledes med et Slags Halsbaand, der bandt dem sammen med Hænderne op for Ansigtet, netop i den Stilling, de kunde tænkes at indtage, naar de vilde kradse hinanden.

Adskillige Steder finder man den saakaldte Bagervippe. Det var et Slags Bur, hvori man satte den Bager, der havde solgt undervægtigt Brød. Ved Hjælp af en Vippe kunde Buret sænkes ned i Vandet, hvor Bageren saa fik nogle langvarige Dukkerter, hvis Antal rettede sig efter, hvor mange Lod Brødet havde manglet i den lovbefalede Vægt.

Bagervippen med en uærlig Bager, der faar en Dukkert

Dette er nogle Eksempler paa, hvordan man straffede mindre Forseelser. Og Straffene har sikkert været godt paa deres Plads.

Anderledes med de grove Forbrydelser. Her satte Torturen ind med al sin frygtelige Kraft. Man omgav hele Retsmaskineriet med en mystisk Hemmelighedsfuldhed, der yderligere gjorde det frygtet. I Nürnberg i Bayern findes i et Taarn paa den gamle Borg en Samling af Torturredskaber. Her ser man den berygtede *Jernjomfru. „Die eiserne Jungfrau"*. Apparatet bestaar af en stor Figur, en Slags Statue, der viser en Kvindeklædning fra Middelalderen. Men selve Figuren er hul og kan lukkes op fortil, som Billedet viser. Den dømte blev sat ind her, og saa lukkedes Dørene i. De var paa Indersiden forsynede med Jernpigge, der gennemborede Offeret. Saa rev man Dørene op, og samtidig aabnedes en skjult Faldlem i Gulvet. Den henrettedes Legeme faldt ned gennem en dyb Skakt, i hvis Bund der sad et Apparat, som huggede det i Stykker, der saa forsvandt i Floden.

Til denne Henrettelsesmaskine hørte en særlig hemmelighedsfuld Rettergang. I Midnatstimen gik Rettens Betjente ud og satte et sort Kors paa den mistænktes Dør. Saa blev han slæbt ud, efter at Tøjet var revet af ham. Svøbt i en sort Kappe blev han ført til et Fængsel, der helt var bygget af Jern. Her forhørtes han af maskerede Dommere. Vilde han ikke tilstaa, hvad han var anklaget for, blev han torteret. Man lagde ham paa Pinebænken, og strakte hans Lemmer af Led, eller man vuggede ham i et stort Trug, der indvendig var beklædt med stumpe Træspidser. — Man spændte ham i en Stol, der kunde opvarmes, og man knækkede hans Fingre med Tommelskruer. Og til Slut endte han sit Liv i Jernjomfruen. Dørene kunde lukkes med Tovtræk og Urværk, saa det kunde vare fra en Time og til et Døgn, inden de var helt lukkede. Og ude i Staden forkyndte det sorte Kors paa hans Husdør, til Skræk og Advarsel for andre, hvad der var blevet af ham.

I et spansk Inkvisitionsfængsel havde man en frygtelig Metode, som ikke direkte pinte den

§ 7 En Spejder er lydig moden, der har Ret til at byd

Fængslede rent legemligt. Ganske vist fik han Torturen at føle; men saa skete det, at han en Nat opdagede, at man havde glemt at laase Døren. Han listede ud, fyldt af Haab om at undslippe sine Bødler. Han kom gennem de dybe Kælderes dunkle Gange og saa omsider foran sig en Trappe, der førte op til en aaben Dør. I det samme hørte han Vagten bag sig, og Lygten gik ud. Men han havde set Trappen og styrtede op ad den. Nu mente han sig fri, og i det samme Sekund styrtede han baglæns ned i Armene paa sine Forfølgere. Trappen var nemlig bygget med Trin af forskellig Højde, saa han nødvendigvis maatte snuble i Mørket.

Paa en høj, nogen Klippe ved Siciliens Kyst staar den Dag i Dag en gammel Borg, hvor man i Middelalderen havde et grusomt Torturfængsel. Tolfi hedder Borgen, og endnu den Dag i Dag korser Egnens Bønder sig, naar man nævner Navnet. I det femtende Aarhundrede var Fængslet i Brug for første Gang. Naar en Fange var grebet, blev han om Natten ført til Borgen, her passerede han flere massive Jerndøre, der lukkedes bag ham med svære Laase. Til Slut blev han kastet ind i et Kammer, der helt bestod af Jærn. Døren blev laaset, og han fandt et Brød og en Krukke Vand, ellers var der intet derinde. Højt oppe saa han en Række af syv smalle Vinduer, som om Dagen lige lod ham skimte sit Fængsel. Naar han næste Morgen saa sig om, opdagede han, at der laa et nyt Brød og stod en ny Krukke Vand foran det andet Vindue. Men det første var forsvundet, saa der nu kun var seks Vinduer. Og saadan blev det ved, hver Nat. Der forsvandt stadig et Vindu, og Cellen blev mindre og mindre. Efter syv Døgns Forløb havde han i adskillige Dage kunnet regne ud, at Cellens to Vægge nærmede sig hinanden for til Slut at knuse ham levende.

I Venedig havde man de berygtede Blykamre. Fængsler under Blytag. Om Sommeren var der utaalelig hedt og om Vinteren bidende koldt. I en af de stille Kanaler var det forbudt under Dødsstraf, Fiskere at udkaste deres Net, thi her sænkede man Ligene af Fanger, som efter Lidelserne i Blykamrene blev kvalte og syet ind i Lædersække.

Den verdslige Ret kunde lade Fanger dø paa en pinefuld Maade. Inkvisitionen dræbte aldrig noget Menneske, hed det sig. Naar man ved alle mulige Pinsler havde afpresset Kætteren Tilstaaelsen, overgav man ham til den verdslige Øvrighed, som saa paatog sig at brænde den Ulykkelige levende.

Da efter Reformationen Heksebaalene blussede op over Europa, var det den almindelige Øvrig-

(Fortsættes Side 25)

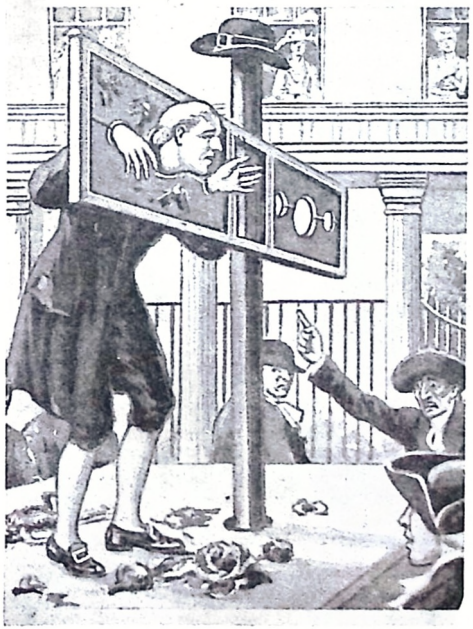

Øverst: Den frygtelige Jernjomfru

Nederst: Gabestokken med en arm Synder udstillet til Spot og Spe paa Byens Torv

DANNYS FLOK

Oversat af *Aage Jørgensen*

DEN FORKLÆDTE

I. *En Sporleg.*

Det var en af disse varme Januarmorgener, som vi ofte har nutildags. Solen skinnede klart og varmt; Jorden udsendte en varm Luft af visne Blade; de nøgne Træer strakte deres Arme ud, som de bad Foraaret skynde sig og bringe dens nye grønne Klæder med. Rødkælken sang, Raager skreg, og en let Taage hvilede over de fjerne, brune Skove. Himlen var rigtig vinterblaa.

Ulvene var ved at mødes udenfor Floklokalet, hver med sin svulmende Madpakke i Tværsækken.

„Er vi her alle? "spurgte Danny. „Naa, vi skal til Berryskoven og begynde Sporlegen der."

„Den er fin!" raabte Ulvene.

De legede forskellige Ulvelege, medens de gik henad Vejen, saa det varede temmelig længe, inden de havde gaaet de 4 km; men til sidst kom de da til Bestemmelsesstedet.

Før vi begynder at følge med i denne virkelig hemmelighedsfulde Detektivhistorie, maa vi prøve at forstaa Landskabet, hvor Historien fandt Sted. Vi maa prøve at danne os et Billede af Berryskoven og de omliggende Marker og Veje.

Ulvene og Danny var gaaet ad temmelig ensomme Veje, og endelig var de kommet til et Sted, hvor der paa højre Side af Vejen laa en lille Skov. Den saa lille ud, fordi den var meget smal, skønt den i Virkeligheden strakte sig langt væk. Den Del af Skoven, der var i Nærheden af Vejen, laa ret højt, og saa faldt den brat ned i en Dal. En Bæk løb gennem Dalen, og paa nogle Steder blev Skoven meget smal og frembød næppe Læ, medens der her og der var en Strækning med visne Bregner og Kristtorn. Omtrent fire km ned ad Dalen laa en stor Dam med lavt Vand — det var Flokkens Yndlingssted og velegnet til Hovedkvarter under en Øvelse. Paa begge Sider af den smalle Strimmel Skov laa Marker, og paa venstre Side — d. v. s. borte fra Retningen, Ulvene var kommet fra, skraanede Markerne op, til de stødte paa en Slags Fælled med Tværveje. Hvis I nu er klare over Terrænet, kan vi begynde med Historien.

„Jeg ser," sagde Danny, „at William allerede har spist sit haardkogte Æg og efterladt et Spor af Æggeskaller, saa han let kan finde Vej hjem. Og Mop har Syltetøj paa Hagen, og „Mopsesnuden" snuser til Rygsækken som en sulten Mops, saa jeg tror, vi heller maa spise allesammen."

„Hurra!" hylede Ulvene, som om Spisningen var Turens eneste Formaal. Danny lavede en Aabning ind i Buskadset, og de smuttede alle gennem den og tog Plads paa nogle Vindfælder et Stykke inde i Skoven. En Stund var der Tavshed, for alle havde Munden for fuld til at konversere. Da de endelig var færdige, og Danny med sin Kniv havde gravet et dybt Hul, og alle Appelsinskallerne, Papiret, Osteskorperne, Æggeskallerne og Bananskallerne havde faaet en passende Begravelse, gik de tilbage til Brændestykkerne, for at Danny skulde forklare Øvelsen.

Da de var Ulve af den rigtige Slags, hørte de med Opmærksomhed paa ham; rettede deres Blik mod ham, ængstelige for at gaa Glip af et eneste Ord, thi de vilde jo alle gerne kende Reglerne for Øvelsen.

Det var en Sporleg, for Opdageren Danny var naturligvis ivrig efter at Bagheras Lærdomme skulde læres godt af Ulvene.

Idet han begyndte med Jungledansene, der blev leget i Skovene, og gik over til rigtige Lege, fik han dem til at lære Begyndelsen af det, de senere som Spejdere skulde tilegne sig. Thi han vidste, at hvis de som Ulveunger havde lært at se uden at blive set, at høre hurtigt, at bevæge sig lydløst, vilde de synes dobbelt godt om at være Spejdere Resten af deres Liv. Sommetider gik de paa Spor efter Fugle og Pattedyr, men denne Gang skulde de spore Danny.

Danny var en kongelig Kurér, der skulde bringe et vigtigt Bud igennem til Kongen, der holdt sig skjult et eller andet Sted i Nærheden af Dammen. Ulvene var to Partier af Rundhoveder, der prøvede at holde Øje med ham.

„Hør nu," sagde Danny. „Jeg starter gennem Skoven, og I maa give mig et Kvarters Forspring. Sam har Ur og kan sige, naar I maa begynde. Sort Bande skal holde sig langs Markerne til højre for Skoven, og Brun Bande til venstre. Ser I disse Kort?" — og han løftede en Bunke Kort i Vejret; paa hvert var der malet et stort sort Tal —. „Jeg sætter et fast i Hatteremmen, men af og til bytter jeg Kortene *med Tallene.* Jeg skal sørge for at holde mig godt skjult selv i den tynde Del af Skoven. Men jeg viser mig tydeligt

§ 4 En Spejder er en god Kammerat.

én Gang for hvert nyt Tal. Har I alle Papir og Blyant?"

„Ja, ja!" sagde Ulvene.

„Naa, nu skal I spore mig og skrive Tallet ned, I ser paa Hatten; I skriver jo kun ned, naar I virkelig ser Tallet — I *er* jo Ulve. Bagefter lægger vi Tallene sammen, og ser, hvilken Bande, der har mest. Det er Tal med to Cifre, som f. Eks. 15, 11, 23 o. s. v. Men hør nu! Jeg skal prøve at opdage *jer;* og jeg skriver Navnet ned paa den Ulv, jeg ser, og hver Gang, jeg ser ham. Jeg faar 10 Points for hver Ulv og 20 for hver Bandefører eller Hjælper. Til sidst trækker vi mine Points fra jeres. Den Bande, der har set mig, uden at blive set, vinder naturligvis. Efter Øvelsen mødes vi ved Dammen."

Danny lod dem forklare sig Reglerne meget omhyggeligt, før han startede. Han vilde have et Kvarters Forspring for at finde ud af, hvor der var godt Dække, hvor han kunde vise sig og hurtig skjule sig igen og komme bort. Saa vinkede han Farvel til Ulvene og løb ned ad Bakken hen mod Bækken.

(Fortsættes).

En god Ide til en Julegave eller Good-turn

KÆRE ULVE

I vèd allesammen, hvad en Scrapbog er, ellers spørg jeres Flokfører. Jeg skal blot fortælle jer om nogle Scrapbøger, som I kan lave og bruge som Julegaver.

Klip gode Billeder ud af Ugeblade og Aviser og klæb dem omhyggelig ind i Hefter, som I kan lave af billigt Karduspapir. De kan blive til storartede Billedbøger til lille Søster eller Kusinen. Eller klip Kryds- og Tværs-Opgaver ud og klæb dem ind i et Hefte; Tavlehefte for Eksempel. Det er en god Gave til Store-Bror eller Onkel. De kan ogsaa bruges til at give til Hospitaler. Hvis hver Ulv i Flokken laver et Hefte med Kryds- og Tværs-Opgaver, kan det blive en pæn Hilsen fra Flokken til Sygehuset.

Glædelig Jul!

Jørgen.

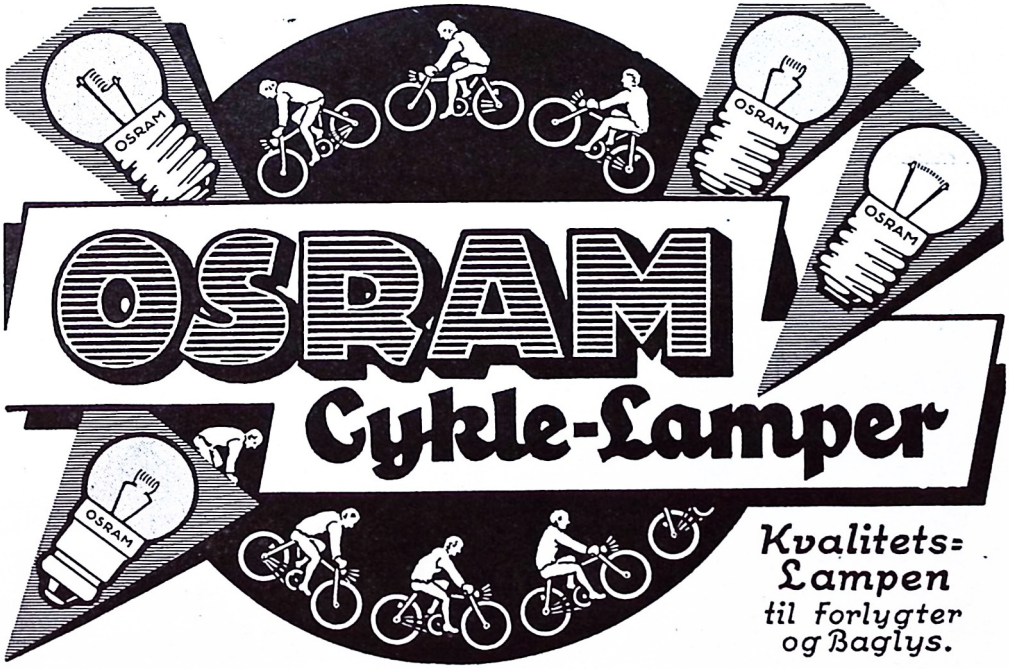

OVE HOLM SPEJDER I 25 AAR

Det er ganske unødvendigt at fortælle om *Ove Holm's* Betydning for Det Danske Spejderkorps. Enhver Spejder i Korpset véd, hvad Ove har betydet og betyder for Korpsets Trivsel, men det vil være paa sin Plads at skrive Oves „Spejderhistorie i store Træk — det er nemlig samtidig det meste af Spejderkorpsets Historie. Der er ikke een gammel Fører i Korpset, som har vist en saa vedholdende Energi som Ove. Overalt — og til alle Tider — var Ove parat, naar der skulde gøres et Arbejde.

1909. Den 9. November startedes den første Patrulje i Danmark, og Ove blev dens Fører.
1910. Oves Patrulje laa for første Gang i Teltlejr — noget ganske uhørt den Gang.

1910. Patruljen var ofte paa Tur sammen med de andre Patruljer i Hellerup, man brugte Stave, og man marcherede.

1910. I 1910 stiftedes Det Danske Spejderkorps, og allerede i 1911 udnævntes Ove til Tropsassistent i 1 Hellerup Trop.
1912. Ove udnævntes til Tropsfører i 2. Hellerup Trup.
1913. Korpsets første store samlede Lejr afholdtes ved Kalø, og Ove modtog Kalømedaljen. Samme Aar deltog Ove i Hellerup Spejdernes Stortur til Island.
1916. Ove ledede for første Gang et Korpsforetagende, den store Opvisning paa Stadion.

1916 deltog Ove i den berømmelige Laplandstur, hvor ogsaa Fritz Lerche var med. Rektor Hartvig-Møller ledede denne eventyrlige Tur, som *maa* have været storartet. Naar Ove og Fritz er sammen, taler de altid om Turen.

1916. „Spejdernes Magasin" startedes, og Ove blev dets første Redaktør. De Retningslinier, som Ove den Gang gav for Spejdernes eget Blad, er i det store og hele de samme, som følges den Dag i Dag. Desværre varede Oves Redaktørvirksomhed kun nogle faa Aar. Saa kom der andre vigtige Opgaver der lagde Beslag paa hans Tid og Kræfter. Billedet ved Siden forestiller det første Nummer af Magasinet.

1918. Ove gennemførte en Kanotur fra Rungsted til Fredericia
1919. Ove deltog i Korpsets anden store Lejr ved Hindsgavl.
1922. Som den første danske Fører gennemgik Ove et Gilwell-Kursus i England. Billedet ovenfor viser Ove som Patruljefører i Gilwell-Park. Denne Rejse gav Stødet til, at Gilwell-Træningen indførtes her i Landet. Man saa dog Tiden an og ventede i 5 Aar for at se Resultaterne fra andre Lande. Da de var straalende, var der ikke længere noget at betænke sig paa.

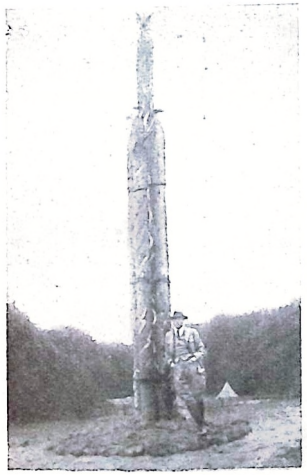

I **1922** udnævntes Ove Holm til Korpsinstruktør **1923**, Ritmester Lembcke gik af som Spejderchef, og Ove blev den faktiske Leder af Korpset.
1924. Den store Jamboree paa Ermelundssletten blev en absolut Succes takket være Oves Organisationstalent og Arbejdsevne. Ove modtog som en Tak og Anerkendelse Korpsets højeste Udmærkelse, Sølvulven.

1926. Ove valgtes til Formand for Forretningsudvalget. **1927.** Det første Gilwell-Kursus afholdtes her i Landet med Ove som Leder. Det var det berømmelige Kursus i Ravnsholt, hvor Vildsvinene truede med at æde Deltagerne.

1928. Korpset afholdt sin store Lejr ved Gravenshoved. Paa Grund af sit omfattende Arbejde i Ford Motor Co. kunde Ove kun være med til Planlæggelsen.

1929. Ove valgtes til Formand for Korpsets Bestyrelse. Samme Aar deltog 1400 Spejdere under Ledelse af Ove i den 3. Jamboree i England.

1933. 300 danske Spejdere deltog i den 4. Jamboree i Ungarn ligeledes med Ove som Leder. Fra venstre ses: Ove, Rigsforstander Horthy, Grev Teleki.

1934. 25 Aarsdagen for den første danske Spejderpatruljes Dannelse fejredes ved en lille Højtidelighed paa Storedam, hvor en Flagstang blev skænket til Rektor Hartvig-Møller som en Tak, fordi han bragte Spejderbevægelsen til Danmark. At Ove ogsaa blev fejret, siger sig selv.

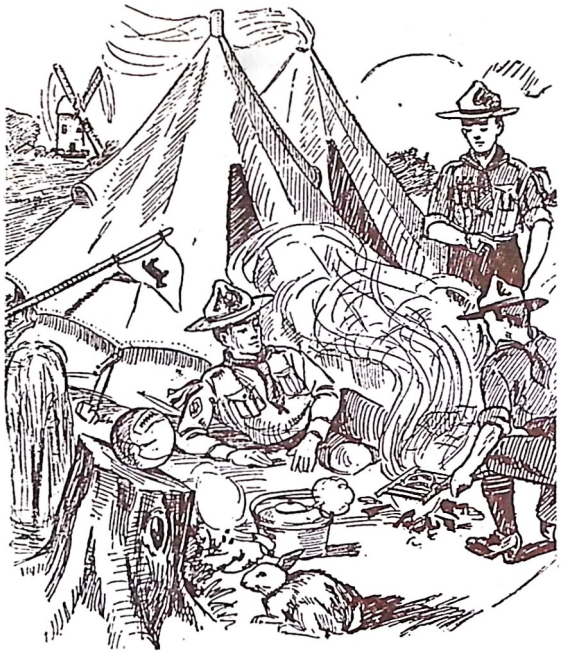

Jule-Præmie Opgave

Vind en af de 25 Præmier

Her ser I en Tegning, som der ved første Blik intet mærkeligt er ved, men se nærmere efter, saa vil I finde en Mængde Fejl -- baade Tegnefejl og spejdermæssige Fejl. Spørgsmaalet er: Hvor mange? Og hvilke? Send Løsning til Redaktionen senest den 15. December. Der udsættes 25 af Aarets bedste Drengebøger som Præmier. — Skriv Navn, Alder og Adresse tydeligt paa Løsningen. — Hvis flere end 25 finder *alle* Fejlene, trækkes der Lod om Præmierne.

Redaktøren.

To nye Drengebøger

Peter Freuchen:

Knud Rasmussen, som jeg husker ham

OM Knud Rasmussen vil der i Tidens Løb blive skrevet mange Bøger for Ungdommen. Hans Liv og hans Bedrifter gør ham selvskreven til det. Han var Typen paa et rigtigt Mandfolk og en ægte Dansker. Peter Freuchen har skrevet den rigtige Bog om sin afdøde Kammerat og Rejsefælle. Den er spændende som Knud Rasmussens eget Liv. 3.50, indbundet 4.50.

GYLDENDAL

E. Foreman Lewis:

Unge Fu fra øvre Yangtze

UNGE FU er en moderne kinesisk Yngling i Lære hos en Kobbersmed. Han har en fabelagtig Evne til at være dér, hvor der sker noget, og Kina i vore Dage byder paa Muligheder nok i saa Henseende med de mange Soldaterhorder og Røverbander. En Bog, som de Unge er begejstrede for at læse. Illustr. 3.00, indb. 4.00.

GYLDENDAL

HOLGER DANSKE
taler til
DANSKE BØRN
Er vaad og kold jer Skolevej
dog faar I vaade Fødder ej
med danske CODAN Støvler paa.
Med dem I tørt og lunt kan gaa,
de holder tæt og varer længe
til Piger smaa og danske Drenge.
HOLGER DANSKE

CODAN
HOLD PAA DET DANSKE

SKISPORT

Hørte De ogsaa til dem, der sidste Aar egentlig havde mægtig Lyst til at komme op i den dejlige Fjeldnatur — eller bare ud i vore egne skønne vinterklædte Skove...for at staa paa Ski, men som alligevel ikke kom afsted? Saa skulde De gøre Alvor af det i Aar. Man kan nemlig hos os faa et udmærket Skiudstyr for en rimelig Pris — og alene Turen ud i den rene vinterklare Luft opvejer hurtigt Øjeblikkets Udgift — *saa* sund og styrkende er den smukke Sport. Men inden De bestemmer Dem, skulde De gaa ind i vor Sportsafdeling. Her vil De finde alt, hvad de førende Lande indenfor denne friske Sport har frembragt af nyt og ypperligt Materiale, og en norsk Skiekspert vil staa Dem bi med Raad og Daad. Ydermere kan vort Rejsebureau planlægge og ordne en herlig Vinterrejse for Dem.

Skihuer, marineblaa, norsk Model	3.85
Skibenklæder fra	14.50
Skistøvler fra	22.00
Anorakker, uundværlig Overtræksbluse fra	9.50

SPORTS-AFD.

CROME & GOLDSCHMIDT

BOGHYLDEN

„Løftet, der bandt“ af Torry Gredsted. (Hasselbalchs Forlag).

Blandt den rivende Strøm af Ungdomsbøger, som vælter ned over en stakkels Redaktør om Efteraaret, er det en Glæde at træffe paa Torry Gredsteds aarlige Bog. „Den store Rævejæger“ har altid noget paa Hjerte, hans Bøger er aldrig pjattede. „Løftet, der bandt“ er endnu bedre end „Den grønne Ring“, fuld af Spænding og Indhold. Handlingen foregaar dels i en dansk Provinsby, dels i Mongoliet; og de Drenge, der sætter Handlingen i Gang, er netop af den Støbning, som maa være Idealet for Drengen af 1934. Som altid har Torry Gredsted gjort et saa stort Forarbejde, at man føler det, som om han havde levet det meste af sit Liv i de Egne, hvor Bogen fører Læseren hen. Gredsteds Bøger er saa dejligt nøgterne og virkelighedstro. Der er nok af Romantik i dem — men ingen Pladder.

Altsaa, ønsk dig „Løftet, der bandt“ til Jul!

T.

Anatomi, Sundhedspleje og Nødhjælp. Ved Charlotte Dalmark. 1,50. (Gyldendal).

For tredie Gang udsendes den bekendte Sorølæge Charlotte Dalmarks Vejledning for Ungdommen „Anatomi, Sundhedspleje og Nødhjælp“ i et nyt Oplag. Den er hermed trykt ialt i 21,000 Eksemplarer.

Bogen er udmærket egnet for en Patrulje, der vil tage Samaritermærket.

Modelflyvemaskinen — Dragernes Afløser. Knud Flensted Jensen: Modelflyvning. 3,75. (Gyldendal).

Det er mange Aar siden, at Drenge — og forresten ogsaa Voksne — i andre Lande begyndte at bygge Flyvemaskinmodeller og ligefrem afholdt Konkurrencer mellem disse smaa Maskiner; og nu kan vi ogsaa være med her! Knud Flensted Jensen, der siden sin Drengetid har været Modelflyver, har nemlig skrevet en Bog om Modelflyvning. Forfatteren fortæller først paa en klar og fornøjelig Maade om, hvordan man bygger smaa Flyvemaskiner. Der er Byggeanvisning med Tegninger i fuld Størrelse paa en Svævemodel og en Motormodel.

Svævemodellen har et Vingefang paa en lille Meter og kan starte fra en Bakketop eller „løbes op“ med en Dragesnor. Fra 25—35 Meters Højde kan denne Model svæve ½ Kilometer i Glideflugt.

Motormodellen er noget mindre, men har Propel

og Elastikmotor og kan ved egen Hjælp flyve ca. 100 Meter.

Det er en storartet Ønskebog for flyveinteresserede Spejdere.

Emirens Rubin af Percy F. Westermann. (Gyldendal).

Percy F. Westerman, der fortrinsvis lader sine Drengebøger foregaa paa Søen, har i Aar forladt den og har i Stedet svunget sig op i Luften med to unge Flyvere. De foretager en meget farlig Ekspedition til en lille Bjergby i Nærheden af Persien for at finde Emirens Rubin. De farer vild i Fjældene under en stærk Taage og redder sig med Nød og Næppe fra at blive knust mod Bjergsiderne, og senere samler de en Mand op fra en drivende Baad i Middelhavet uden at ane, at det er en farlig Forbryder. Med andre Ord: „Emirens Rubin" er en rigtig Westerman. Der sker noget hele Tiden.

Seks Drenge traver til Himalaya af Hans Queling. (Jespersen og Pios Forlag).

Det er en meget interessant Bog for Drenge fra 14—16 Aar. Den handler om seks Drenge, der „traver" fra Bombay til Himalaja. De seks Drenge er ude for en Række Oplevelser, hvorigennem man faar en virkelig god Skildring af Indiens Folk og Land.

K. B.

„Nico som Opdager" af E. Gredsted Møller. (Gyldendal).

Det er ikke saa lidt, der hænder for Nico. Først flygter han fra et Hittebørnshjem, saa bliver han adopteret af en gammel Skipper og kommer ret hurtigt ind som Hjælper ved Politiet, hvor han udfører en stolt Gerning som Opdager af nogle Falskmøntnere. Han bortføres, efterlyses, kommer igen, faar Dusør og er atter lige ved at blive røvet fra sin Adoptivfader.

„Konge for en Maaned" af Percy Westermann. (Gyldendal).

En rigtig „Percy Westermann-Bog" med den sædvanlige, næsten for store Portion af Spænding, Skud, Slag, List, Koldblodighed m. m. lige fra Kadetten viser sig paa Arenaen, til han — efter at have været Konge en Maaned — rejser hjem med 20,000 engelske Pund i Lommen. Læses i eet Aandedrag, men ødelægger iøvrigt ikke Søvnen!

„Lommebog for Skoleelever" er udsendt af Richters Forlag — for 29. Gang. Det er en ærværdig Alder, — men Bogen er lige saa frisk og moderne som den altid har været. Foruden de sædvanlige meget nyttige Oplysninger etc. (fra Posttakster og matematiske Formler til Nødhjælp og Kasseregnskab m. m.) er der nogle fortrinlige Artikler om „Ildebrande", „Nøgleskrift" og ny russisk Kunst. — Lommebogen bør være et fast Juleønske for enhver Skoleelev.

Spejderjul. Vort eget Julehefte er usædvanlig godt i Aar. Det indeholder et broget Stof, som har Interesse for enhver Spejder. Der er en Samling Citater af Baden-Powell, en udmærket instruktiv Artikel om, hvorledes man kender Træer om Vinteren, der er Spejderemblemer og Valgsprog fra Alverdens Lande, Tegninger og Fotografier og fire udmærkede Fortællinger.

H—g.

„Paa Jagt efter Chancen" af Aage Cramer.

En ung dansk Landmaaler rejser til Argentina, hvor han har en Mængde morsomme og spændende Oplevelser som Kok, Cowboy og Landmaaler. Medens han arbejder i stegende Sol og i 14 Graders Frost, møder han amerikanske Milionærer, argentinske Gauchos og vaskeægte Indianere, som man

(Fortsættes Side 33).

Værre end det berygtede tredie Grads Forhør

(Fortsat fra Side 17)

hed, som overtog baade Forhør og Straf, og de mange Tusinder, der — ogsaa her i Danmark — blev brændte, tilstod paa Grund af Torturen, som man helt op i det attende Aarhundrede betragtede som et fuldkommen lovligt og nødvendigt Middel til at fremtvinge Tilstaaelser. Torturens Historie er uløselig knyttet til Overtroens. Man var fuldt og fast overbevist om, at de Mistænkte var skyldige i frygtelige Ugerninger, og da man ikke godt kunde straffe dem uden Tilstaaelser, betragtede man de voldsomme Midler som nødvendige.

Niels Meyn.

Drik Sol
Drik Mælk
Drik Solbjergmælk

100 pCt. Sundhed

A/S Kjøbenhavns Mælkeforsyning

MECCANO

Det verdensberømte Meccano Fabrikat

De Ting, der udgaar fra Firmaet Meccano Ltd., bliver stadig forbedrede, og Udvalget bliver større for hvert Aar, der gaar. Du kan tilbringe mange interessante og samtidig lærerige Timer ved at arbejde med dem, fordi de er baserede paa mekaniske og videnskabelige Grundsætninger, - Det er ligegyldigt, hvilken Branche af Ingeniørkunsten, du interesserer dig for, Firmaet Meccano Ltd. vil være i Stand til at forsyne dig med de ønskede Dele til Bygning af Modeller i vedkommende Branche

Meccano, Maskinbygning for Drenge

Rigtig Maskinbygning i Miniatureformat. Antallet af Modeller, der kan bygges med Meccanosystemet, er ubegrænset.

Byggeæsker fra **Kr. 1.50** til **Kr. 490.00**

Meccano Flyvemaskine-Konstruktør

Byggesæt til Bygning af naturtro Flyvemaskinemodeller, alt i rigtig Maalestok. Der er tre forskellige Farvesammensætninger at vælge imellem. Æsker fra **Kr. 5.00** til **Kr. 36.00**

Meccano Automobil-Konstruktør

Med disse Byggesæt kan der bygges nøjagtige Modeller af Racervogne, som kan køre længe og hurtigt ved egen Kraft. Der er fire forskellige Farvesammensætninger at vælge imellem Æsker fra **Kr. 18.00** til **Kr. 30.00**

Meccano (HORNBY) Tog

Nyt Udvalg af kraftige og hurtige elektriske Tog, nøjagtige i Konstruktion og Udførelse. Urværkstog med langt Løb og stor Trækkekraft Et enormt Udvalg af rullende Materiel og Tilbehør. Alt, hvad der er nødvendigt til Bygning af en komplet Modeljernbane. Forlang Prisliste paa Meccano Tog hos din Forhandler,

Hornby Racerbaade

Indbefatter tre nye Racerbaade, der løber med stor Hastighed, samt et helt nyt Stykke Vandlegetøj. Alle Baadene er smukt lakerede i fikse Farver, Priser fra **Kr. 4.00** til **Kr. 21.00**

Meccano Dinky Toys

Smukke støbte Modeller af Jernbanetog, Jernbanetilbehør, Automobiler, Flyvemaskiner, Krigsskibe, berømte Passagerskibe o. s. v. **Priser fra 50 ØRE**

MECCANO LIMITED LIVERPOOL
ENGLAND

Forlang vore nyeste Prislister hos Deres Meccano Forhandler .. ..

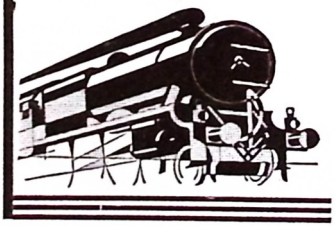

Julen i Blokhuset

(Fortsat fra Side 10.)

maa I gerne sludre, saa længe I vil — synge jer ind i Julen — men ikke lave Ballade!"

En halv Time senere stod Evers ved det aabne Vindue og saa ud i den stjerneklare Nat. Oppe fra Drengenes Værelser tonede de gamle Julesal-

mer ned til ham. Saa satte han sig hen til Flygelet, og op gennem den stille, klare Luft steg dets rene Toner og naaede Drengenes Øren som Accompagnement til deres Sang.

Oppe paa Nr. 2 boede Kaj, Helge og Henning. De var alle fra samme Egn, der kun laa et Par Mil fra Skolen. Henning var yngste Søn af Grev Juel paa Edelfeld, Helges Fa'r var Læge og Kajs Præst. Drengene var vokset op sammen, havde leget sammen — sammen var de kommet paa Kostskole. De gik i samme Klasse, og bortset fra nogle enkelte Perioder havde de været gode Venner og boede nu paa samme Værelse. Hennings Fader havde overladt Skolens Spejdere en stor, lyngklædt Bakke i Nærheden af den store, skønne Greveskov og desuden skænket dem Tømmer, saa de kunde opføre et Blokhus. Arbejdet med det havde nu staaet paa et Par Aar. Det meste havde Drengene selv lavet under Ledelse af Evers, og nu brugtes det paa Omgang af Patruljerne, som tog derud Lørdag Eftermiddag og hjem igen Søndag Aften. Der var 8 faste Køjer — en dejlig Pejs, og Omgivelserne var henrivende. Aaen løb nedenfor Bakken, og mellem den og Højskoven passerede Nord-Syd-Banen, som her havde et Vigespor til en Stabelplads for Skovens Tømmer og Brænde. I Ledvogterhuset boede den gamle Ledvogter Jensen og hans Kone, de mest fornøjelige og elskelige Mennesker, Drengenes svorne Venner.

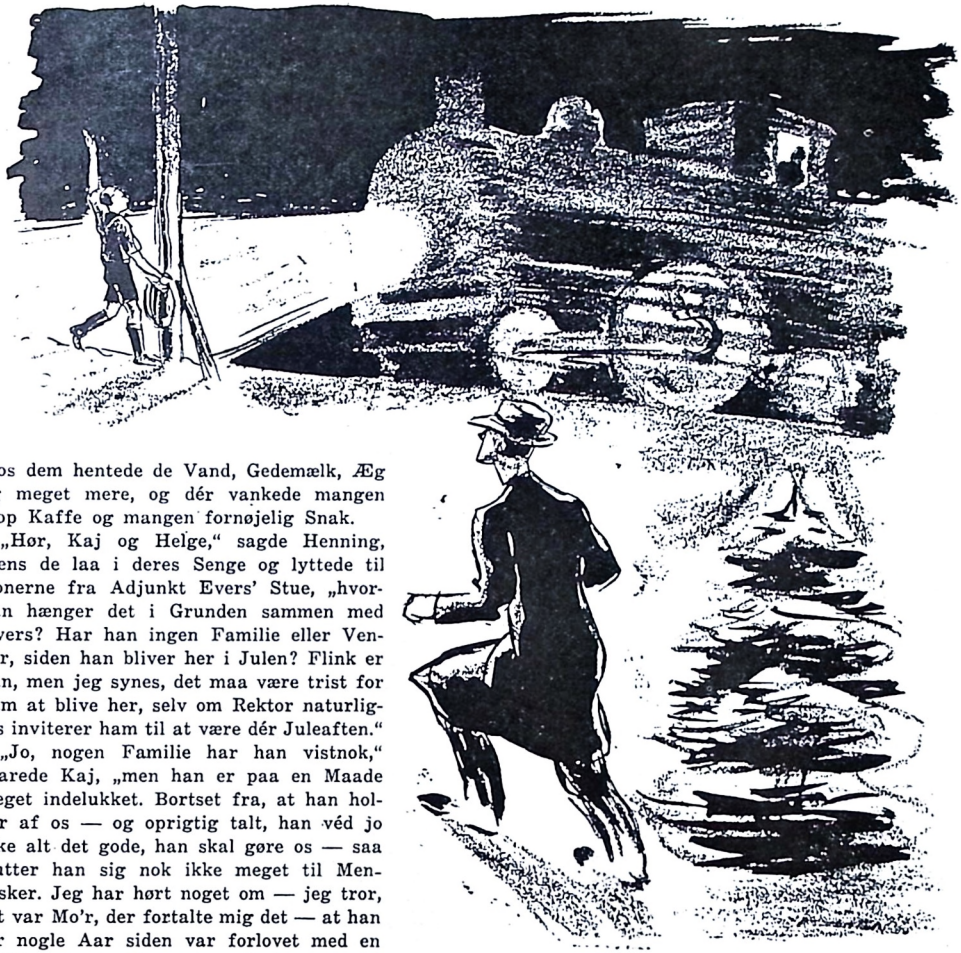

Hos dem hentede de Vand, Gedemælk, Æg og meget mere, og dér vankede mangen Kop Kaffe og mangen fornøjelig Snak.

„Hør, Kaj og Helge," sagde Henning, mens de laa i deres Senge og lyttede til Tonerne fra Adjunkt Evers' Stue, „hvordan hænger det i Grunden sammen med Evers? Har han ingen Familie eller Venner, siden han bliver her i Julen? Flink er han, men jeg synes, det maa være trist for ham at blive her, selv om Rektor naturligvis inviterer ham til at være dér Juleaften."

„Jo, nogen Familie har han vistnok," svarede Kaj, „men han er paa en Maade meget indelukket. Bortset fra, at han holder af os — og oprigtig talt, han véd jo ikke alt det gode, han skal gøre os — saa slutter han sig nok ikke meget til Mennesker. Jeg har hørt noget om — jeg tror, det var Mo'r, der fortalte mig det — at han for nogle Aar siden var forlovet med en vældig sød, ung Pige — men der kom noget i Vejen. Gad nok vide, om det ikke var noget med, at hun syntes, han gik altfor meget op i Arbejdet med Drengene, og saa var det vist ogsaa noget med hans Religion — jeg tror ikke, han var en Kristen, men det er han da nu. Men at hun hævede Forlovelsen og rejste bort — hun er vist i England — det har han taget sig meget nær. — Men mon han mente noget med, at han vilde ud i Blokhuset i Ferien?"

„Det tror jeg nok," svarede Helge, „og véd I hvad — saa tager vi ud og besøger ham — og saa kan han ta' med mig hjem og gaa paa Gæsteri — først hos Hans Velbaarenhed Greven, saa hos Hans Velærværdighed og endelig hos Hans Ringhed min Fa'r."

„Never mind, Drenge, jeg har en Idé, og naar jeg — Kaj Kragh — faar Idéer, saa er de „first class". Naar vi har holdt Jul, først i Kirken, selvfølgelig, hvor min elskelige Gubbe af en Fa'r „celebrerer" — saadan hedder det vist — Julemessen, og dernæst i vore respektive Hjem har indtaget de grevelige Gæs, som vort Venskab med dig, min dyrebare Henning, forsyner vore Forældre med, og festet om Juletræet, saa forsvinder vi tre gentlemen, forhaabentlig medbringende vore Forældres Tilladelse og Velsignelse og desuden Proviant fra de velforsynede Spisekamre. Vi begiver os da under den tindrende Stjernehimmel over den hvide Sne langs Hegn og ad Skovens dunkle Stier — hvor vi sikkert vil opleve Eventyr — til Blokhuset. Ja, hvad mener I — en Julenat derude, det vilde da ikke være ganske

Det smager efter mere — Og lad dem blot spise det. Thi Høegh's danske Lakridskonfekt er ikke alene lækkert, det er altid friskt og det er sundt. Naar Børnene vil have søde Sager, saa kan De ikke give dem noget bedre end det gode danske

HØEGHS LAKRIDSKONFEKT

Brug

Blaa og rød Pakning

Thors Specialvask

Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet „THOR"
Aktieselskab
Torasvej 7-9-11 -:- Tlf.: 9770 (5 Ledninger)
Vogne over hele Byen hver Dag

EN ANNONCE I SPEJDERNES MAGASIN BETALER SIG SELV

almindeligt, og det er jo det ualmindelige, det sublime, der karakteriserer os tre. Træffer vi Evers derude, er det godt, han bliver ikke ked af os — tværtimod! — og træffer vi ham ikke, saa maa vi prøve at opleve noget af det, som han talte om i Aften. Det er der vist noget om. Jeg kunde godt lide at blive saadan rigtig juleglad — det har jeg ikke været de sidste Aar. Evers sagde noget om brudte Traade, som jeg ligesom forstod lidt af."

„Det var egentlig en god Idé, Kaj," sagde Helge, „skal vi slutte os til den, Henning?"

„Vel, jeg er med, Helge! Vi har omtrent lige langt at gaa — men du har et kedeligt Stykke Vej over Mosen og gennem Indelukket, men det gaar vel. Vi møder naturligvis i Spejderdragt."

Endnu en Tid laa de og passiarede. Lidt efter lidt faldt der Ro over den store Skole. Drengene sov deres trygge Søvn med glade Drømme — men i Stuetagens Hjørnestue sad Adjunkt Evers alene ved Vinduet med Billedet af en ung Pige i sin Haand.

Kl. 10½ Juleaften stod Henning i Spejderdragt med en stoppet Rygsæk (der var 2 stegte Fasaner og en mægtig Æske med Godter) i Edelfelds Riddersal, hvor Lysene endnu straalede fra Træet. Henne paa det store Bjørneskindstæppe foran Kaminen, hvor Bøgeknuderne glødede, laa Vibeke og betragtede sin Bro'r med en rædselsblandet Beundring. At tænke sig at gaa fra alle Herlighederne ud i den mørke Nat og Skov. „Du maa nu fejle noget, min Dreng," sagde Greven, „men naar det er ét af dine Juleønsker, skal du faa det opfyldt. Jeg har ringet til Skovfoged Jenser om at se lidt efter jer. Jeg tvivler ikke om, at saadan tre Gutter kan klare sig, og særlig hvis Adjunkt Evers kommer, men for Mor's Skyld skal vi være lidt forsigtige. Men gaa saa, min Dreng, god Fornøjelse med dine Venner og paa Gensyn med dem 2den Juledag!"

Lidt efter var Henning paa Vej — men i Stedet for at følge den nærmeste Vej slog han — uden egentlig at tænke nærmere over det — ind paa den, der førte nær til Lægeboligen og videre ned over Mosen og Indelukket. Vejret var bidende koldt, der var faldet megen Sne den foregaaende Dag — det mørknede mere og mere og truede med veritabel Snestorm. Han fulgte et Stykke en hegnet Vej, hvor der var Læ, drejede saa til venstre, gik ned over en Bakke og kom ned mod Mosen, hvor han hurtig fandt den ret brede Vej. Sandelig, der var friske Fodspor i Sneen, det maatte være Helges. Mon han kunde indhente ham? Han gik hurtigt til. Det begyndte saa smaat at sne. Han standsede pludselig. „Nej, er Drengen gal!" Helges Spor drejede pludselig af ned over Mosen langs en Grøftekant, over mod

Indelukket. Han kunde nok gaa den Vej, men den vilde føre ham ind i en sumpet og farlig Del af Indelukket, hvor man skulde være meget godt kendt for at kunne færdes ved Nattetid. Henning kendte det. Det var ganske ufarbart om Sommeren, men Helge maatte mene, at Frosten havde bundet det, saa han kunde komme igennem og derved spare et godt Stykke Vej — men det var et risikabelt Foretagende. Henning ilede frem. Han naaede hurtigt over til Indelukket. Han saa fremdeles Sporene inde mellem Elletrunterne — de styrede lige mod den sumpede Sø.

Pludselig hørte han et skærende Raab: „Hjælp!" „Her, Helge — jeg kommer! — Aah, Gud, lad mig naa det!" Grunden gyngede under ham. Derude i Lysningen saa han ham i den store Grøft. Han krængede Rygsækken af sig — smed sig ned og gled hen mod Helge. „Helge, vend Ryggen mod mig! Af med den Rygsæk! Armene op paa Iskanten!" Saa! Nu! Henning havde faaet fat i Skuldrene paa Helge, og langsomt fik han ham op over den faste Iskant. „Aah, Gud ske Lov! Aah, Gud ske Lov!" Henning græd af Spænding og Ophidselse.

„Skynd dig, Helge, jeg véd Vej, vi er snart ovre ved Granerne, og saa er der kun 5 Minutters Løb til Blokhuset. Vi maa heller derhen end den lange Vej hjem. Løb, Helge, for at holde dig varm! Jeg skal lige ha' min Rygsæk. Far gav mig en Flaske Bourgogne med til Adjunkt Evers, den skal du ha' noget af for at blive varm."

5 Minutter efter naaede de ud af Skoven. I Løb gik det op mod Blokhuset. Da aabnedes Døren, og Ildskæret fra Pejsen lyste dem i Møde. Dér stod Adjunkt Evers og Kaj. Snart laa Helge i Køjen, indpakket i varme Tæpper — godt tilpas efter at have faaet sin første varme Rødvins-Toddy, brygget af Evers og Henning.

„Det var nu mærkeligt, at du gik den Vej, Henning," sagde Kaj, da de noget senere stod ude foran Blokhuset og i Julenatten saa over mod den mørke Skov, „mon det ikke var en af de Traade, som De talte om forleden Aften, Adjunkt Evers?"

„Jo, min Ven, det tror jeg.

Hvorfor Helge skulde ud i den Dukkert, det kan vi nok ikke se nu, — men at Henning gik den Vej eller blev draget den Vej, det forstaar vi.

Den Snestorm, som nu er ved at rejse sig — den har nok ogsaa sin Bestemmelse og tjener paa en eller anden Maade et Formaal i Naturens Spil med os smaa Mennesker. — Naa, men hvornaar er det, at Expressen mod Nord passerer? Den maa vi lige se, inden vi gaar til Ro!"

„Den skulde vist komme om 10 Minutter. Jeg kan ikke se Signalmasten, om der er klar Bane,

Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark A/s

Raadhuspladsen 55
(B. T.s Ejendom)
København V.

Telefon Central 10,093 - 10,094

Kombineret Hus- og Grundejerforsikring

(Ansvar, Vandskade, Rørskade, Stormskade, Huslejetab ved Ildebrand)

Husk at forlange

GALLE & JESSEN's

Flødekarameller

9 VARIATIONER

Ren Fløde, Chokolade, Mocca, Rom, Hindbær, Mandel, Malt, Lakrids og „Helse". Vil I have noget lækkert og forfriskende, saa prøv vore Karameller! Hver enkelt er en Perle af Velsmag — og de „holder længe"!

A/s GALLE & JESSEN

La Glace

Forsendelse overalt

Skovbogade
3
Telefoner:
Central 4646 - 4666
Grundlagt 1870

Punktlig Ekspedition

Overflødighedshorn
— Isanretninger —

Pyntekager og alle
— Desserter —

Egne friske, fyldte
— Chokolader —

jeg kan heller ikke se Jensen med Lygten. Hør Henning, hvad om vi lige stak ned og ønskede Jensen „Glædelig Jul!" Vi er her snart igen, Hr. Evers. Kom, gamle Dreng!"

De to Drenge løb ned gennem Hulvejen over Broen og var snart ved Leddet. Det var lukket, og der var Signal til Gennemkørsel. Men hvor var Jensen? Kaj gik ind i Haven. Oppe i Køkkenet brændte en Lampe. Han fulgte Haven hen mod Sporskiftet. Da syntes han at høre en Stønnen. „Er her nogen?" Atter den samme Stønnen.

„Henning, kom her hen, skynd dig! Din Lommelampe. Her er noget galt!"

Henning kom løbende.

Dernede paa Banelegemets Skraaning laa Jensen — i en underlig forvreden Stilling — bevidstløs. Kaj og Henning tog i ham for at løfte ham, men ved Bevægelsen gav Jensen et Smertensudbrud fra sig og vaagnede af sin Bevidstløshed.

„Aah, mit Ben! Sporskiftet, Sporskiftet. — Aah, stands Toget!"

„Hvad er der med Sporskiftet, Jensen?"

„Det er frosset, — jeg kunde ikke rokke det. Jeg forstaar ikke, hvordan det er stillet forkert. Jeg faldt herned under Forsøget paa at rokke det — jeg maa ha' brækket Benet. Jeg kan ikke røre mig. Der er ikke Gennemkørsel, Toget kører ind i Vognene paa Vigesporet. Aah, nu kan jeg mærke, det kommer. Stands det for Guds Skyld!"

Kaj sittrede over hele Legemet. Signalmasten! Signalmasten! Han fløj derhen. Hvordan var det, aah hvordan! Der var Haandsvinget til Signalarmen. Det flyttede sig ikke. Jo — nu! Kaj saa op. Han mærkede Signalarmen sænkedes, det grønne Lys blev rødt.

Lokomotivets Fløjte skar gennem Stormen. Han hørte, hvordan Bremsen slog i, at Staal skurede hvinende mod Staal. Han stod ganske stille uden at flytte sig det mindste. Pludselig var der En ved Siden af ham. Det var Adjunkt Evers.

„Hvad er det, her sker, Kaj? Hvad er det Dreng? Standser du Toget?"

Nu kom der flere, Lokomotivføreren, Togbetjente. Kaj tog sig sammen.

„Jensen ligger hernede med brækket Ben. Sporskiftet til Vigesporet er frosset og er galt indstillet. Det var vist nær ved en Ulykke!"

Det var den mest mærkværdige og overvældende Time, Kaj havde været ude for. Var *det* Julenattens hellige, stille Time?

Naada! Med stor Forsigtighed fik nu Banefolkene Jensen, som de godt kendte, baaret ind til Huset, hvor den lille Kone vaagnede ganske forstyrret op, — men snart kom til Samling og viste sig at være djærv og stærk som sædvanlig.

Forunderligt nok var der en Læge blandt de faa Rejsende, og med Adjunkt Evers' Hjælp gav han sig til foreløbig at forbinde Jensen, saa han kunde transporteres med Toget til nærmeste Sygehus.

„Kan jeg ikke hjælpe og gøre lidt Gavn? Jeg er Sygeplejerske." Det var en ung Pige, en af de Rejsende, som kom ud.

Evers vendte Ryggen mod Døren, — men hvad gik der af ham, tænkte Kaj. Han saa, at Evers, som holdt Jensens Ben udstrakt, blev meget bleg og havde Møje med at beherske sig.

„Tak, lille Frøken, jeg har udmærket Hjælp, — og nu er vi snart færdige. Ja Tak, min Herre, saa kan De godt slippe!"

Adjunkt Evers vendte sig langsomt mod Døren. „Erik! Erik!"

Kaj satte sig ned af Forbavselse. Lægen saa op fra sin Patient. Der stod to ved hinandens Side, Adjunkt Erik Evers og Edith Berner. De holdt hinandens Hænder og saa paa hinanden, som det var Julens Engel, hver især stod overfor. Og det var nok ogsaa den, der usynlig, men nærværende, knyttede den brudte Traad — og lod alle Misforstaaelser svinde.

Sandelig, om ikke den lille Ledvogterkone forstod mere end de andre. „Her er vist to, der trænger til at være alene sammen."

Og inden de ret forstod det, var de skubbet ind i Stadsstuen, og Døren lukket efter dem.

Henning havde imidlertid med Togpersonalets Hjælp ved Salt og varmt Vand faaet Sporskiftet, hvis Fejlstilling aldrig blev opklaret, tøet helt op, saa Toget med en lille Times Forsinkelse kunde fortsætte. Forinden havde de to Drenge hilst paa Togpersonalet og alle Passagererne, som vilde sig dem Tak for Frelsen i Julenatten. Blandt de Rejsende var der en skotsk Godsbesidder, Mr. Clark. Han fik fortalt Drengene, som nu pludselig var blevet forøget med Helge, der indfandt sig i en mærkelig Paaklædning af Tæpper, at han havde to Sønner, som ogsaa var Spejdere. De to Drenge vilde nok se deres Fars Redningsmænd, og derfor havde Helge, Kaj og Henning at indstille sig paa Sommerferie paa Dunham Castle i Skotland. Billetter skulde nok foreligge til den Tid.

Noget efter forsvandt Toget i Julenattens Mørke. Ledvogteren var med under Lægens Tilsyn, og denne havde ogsaa faaet Besked om at besøge en fin, ældre Dame i Hovedstaden og fortælle hende, hvorfor hendes Datter ikke kom endnu.

Der var ingen, der kom til Ro i Blokhuset den Julenat.

Hvad de 3 Drenge og de to, som havde fundet hinanden igen, følte og talte om i den underlige Nat, hvor der var sket saa meget forfærdeligt, men hvor alligevel Frelsens og Glædens usynlige Magter havde været saa forunderligt nær, det kan ikke fortælles.

De spiste Festmaaltid, de talte sammen, de sang, de lo og de græd af Glæde.

Drengene kunde ikke blive trætte af at se paa Edith Berner. Nu skulde hun vel snart flytte op paa Skolen som Adjunkt Evers' Hustru og være med i hele deres muntre Lag — som en Mor, nej som en — Kaj spekulerede paa, hvad han skulde kalde det, men kunde ikke finde nogen Løsning. Og Edith Berner saa paa Drengene og nikkede til sin Ven. „Nu er der knyttet Traade, som aldrig brister!"

Bagermester
A. LARSEN
Møntergade 15
Leverandør K. K. K.

Skøjter
Ski
Kælke
altid største Udvalg til de rigtige Priser.
Forlang Prisliste.
SPORTSMAGASINET F.I.B. A/S
AMAGERTORV 11 — KØBENHAVN K.

Drenge og Piger — bed Mor om

Tom's

PAALÆGS-CHOKOLADE

i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM!) Nydes af alle som det bedste Paaleg og som den reneste og fineste Spisechokolade.

5 Plader i Pakken 25 Øre

Købes om og om igen!

TELTE fra 27 Kroner pr. Stk. syet af prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DERFOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige Telte opstillede i

CORT ADELERSGADE 8

H. Halmøe TELEFON BYEN KØBENHAVN K. 6762

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.

Daghold og Aftenhold til Præliminæreksamen.

Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¼—3).

A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter = 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.
Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.
Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13816.

Kaddara

Redaktøren siger -

Sommerlejr i England

Jeg har faaet et mægtig godt Tilbud fra England, fra Spejderne i Grevskabet Somerset. I Pentecost afholder Grevskabets Spejdere til næste Aar en stor Distriktslejr, og til denne Lejr har de indbudt 4 danske Spejdere som deres Gæster. De danske Spejdere skal kun betale, hvad det koster at komme til en engelsk Havn og tilbage til Danmark igen. Hele Opholdet i England er gratis. Tidspunktet er fra den 2. Juni til den 16. Juni. De skal ikke selv medbringe Lejrudstyr, kun personlig Bagage. Resten sørger Englænderne for. Selv om I naturligvis alle skal deltage i Korpsets Jubilæumslejr, vil jeg dog mene, at der nok skulde være fire Spejdere, der har Tid, Lyst og Raad til at tage til England. Jeg skal saa se gennem Fingre med, at de ikke kommer i Jubilæumslejren! Rejsen til England vil Korpset antagelig kunne ordne med nogen Moderation paa Billetprisen. Anmodninger om Deltagelse sendes sammen med Forældres (eller Værges) Tilladelse, Tropsførerens Anbefaling og Stambogsblad til Korpskontoret.

Korrespondance

En hollandsk Spejder paa 15 Aar vil gerne i Forbindelse med en dansk Søspejder, med hvem han kan korrespondere paa Engelsk.

En ungarsk Spejder paa 14 Aar — skriver Tysk — vil gerne i Forbindelse med en jævnaldrende dansk Spejderbroder.

Skriv til Korpskontoret.

Patruljeblade

Der er efterhaanden mange udmærkede Trops- og Patruljeblade. I 1. Frederiksberg Trops Blad „Bjørne-Nyt“ har jeg fundet et lille Stykke, som fortjener at læses af alle Korpsets Spejdere:

„Spejdere!

Kender i Tilskueren i en Biograf, han sidder passivt, mageligt henslængt, og betragter de Ting, der bliver serveret til hans Underholdning, han har betalt sin Billet, han vil have noget for Pengene. Efter Forestillingen afgiver han sin Dom — „det var knippelgodt“ eller „det var vel noget

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 80, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2[11]. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

værre Møj" — han har enten faaet, hvad han vilde, eller han mener at have faaet for lidt.

Kan man nu sammenligne vor Trop med en Biograf, — Spejderne betaler Kontingent — samles 2 Gange om Ugen i et Par Timer og 2 Gange om Maaneden til Ture. — Møder I ved Møder og Ture for at se paa, hvad Føreren nu har hittet paa; møder I for at kigge paa, hvad der denne Gang bliver „serveret"; gør I det, maa I hellere blive hjemme. — Nej, Spejdere! — naar vi mødes, er vi alle villige til, hver især, at gøre vort allerbedste for at skabe et muntert og fornøjeligt Foretagende, for at skabe en god Tur eller et godt Møde — vi møder for at give vor Del, for sammen at skabe noget, der vil fornøje os allesammen; og bagefter opdager vi, at det er meget morsommere at vide, at man selv har gjort sin Del til alles Glæde.

Dér ligger den store Forskel — vi er alle aktive — vi giver alle vor Del — Tilskueren lader vi være alene med al sin Ladhed."

Det er fornuftigt sagt!

Fotos

Husk, at der altid maa skrives Navn og Adresse bag paa hvert indsendt Foto, som ønskes returneret!

Sidste Frist

Stof, som indsendes senere end d. 10. kan *ikke* naa at komme med i den paafølgende Maaneds Nummer.

Venlig Spejderhilsen! Tage.

BOGHYLDEN

(Fortsat fra Side 25).

kun omgaas med en spændt Revolver i Haanden. Bogen, som er skrevet for de over 16 Aar, er spændende og interessant, men berører overhovedet ikke Spørgsmaalet om Udvandring. *J. L.*

Den første Almanak. Landmands-Almanakken 1934.

Af Fortællingerne nævner vi: Thorlasius Ussing: Gamle Johansen. A. Chr. Westergaard: Mormors Pige. Af Artiklerne bør fremhæves: J. P. Jespersen: Hudpleje. Dommerfuldmægtig, cand. jur. C. D. Fabricius: Hvad en Skyldner kan udtage. Hans Lilholt: Principper for Raceforbedring i Kvægavlen. C. Luplau Janssen: Ringplaneten Saturn. Vilh. Pinholt: Tal fra Finansloven. Alle disse Artikler fortsættes Aar for Aar saaledes, at de efterhaanden vil kunne gøre det ud for en hel Haandbog for Landmænd.

Hvorfor ikke tage Billeder om Vinteren?

Med

SELO HYPERSENSITIVE PAN RULLEFILM

kan I tage Billeder i Jeres Stuer ved elektrisk Lys.

Har I Forstørrelsesapparat, saa brug den fintkornede

SELO FINE GRAIN PAN RULLEFILM

— saa bliver Billederne skarpe selv ved store Forstørrelser.

Drenge og Piger i Øst og Vest
synes, at HASSELBALCH's Bøger er bedst

BIKS

Im Jahre 1911 besuchte Lord Baden-Powell während einer Reise zur Verbreitung der Pfadfinderidee unter anderen auch Hongkong, und ein Jahr später finden wir dort die ersten Pfadfinder. Derzeit gibt es dort ungefähr 30 Gruppen, sowohl Pfadfinder, als auch Wölflinge und Rovers. Selbstverständlich überwiegen die chinesischen Pfadfinder, doch gibt es auch gemischte und nur „fremde" Pfadfindergruppen, wie dort die Nichtchinesen bezeichnet werden. Die Mehrzahl der Gruppen werden von Schulen oder Religionsgemeinschaften gegründet und erhalten. Der Gouverneur von Hongkong ist gleichzeitig auch der Präsident der Pfadfindervereinigung, die dort ein eigenes Gebäude mit Verkaufsladen besitzt, einen grossen Biwakplatz und einen ständigen Führer-Ausbildungskurs eingerichtet hat. Die Umgebung Hongkongs, namentlich die Berge, bilden reichliche Gelegenheit zur pfadfinderischen Betätigung, während die See den Wasserpfadfindern zu ihren Uebungen zur Verfügung steht.

Das Korps Innsbruck wird Weihnachten im Walde feiern mit gleichzeitiger Angelobung von Jungpfadfindern. Heimfahrt bei Nacht auf Schiern und mit Fackeln.

Genom långvariga undersökninger har en vetenskapsman kommit till det förbluffande resultat, att ett människohår, hur tunt och obetydligt det än ser ut, kan tåla en

LOMMEBOG
FOR
SKOLEELEVER

Pris Kr. 1,75

HUSK den paa ØNSKESEDLEN!

V. Richters Forlag

belastning av 180 gram. Räknar man med 60,000 hårstrån på människans huvud, så skulle en människas hår kunna uppbära en belastning av 108,000 kg.

Det sidste nye, Russerne har fundet paa, er Aëroplaner, der drives af Dampmaskiner, og som kan opnaa en meget stor Hastighed. Med disse Flyvemaskiner vil russiske Videnskabsmænd forsøge at naa op i Stratosfæren.

Senor Huidobro i Mexico har en Høne, der altid lægger to Æg ad Gangen. Den har to Hjerter, der slaar i Takt, og tre Ben. Den skulde vist egentlig have været to Høns, men Eksperter siger, at den klarer sig lige saa godt som et Par Tvillinger.

I England er der et Automobil for hver femogtredive Indbyggere...i U.S.A. er der en Vogn for hver fem Indbyggere.

Under nogle Udgravninger, der er blevet foretaget i Kwangsi Provinsen i Kina, er der blevet fundet en Tand, som Videnskabsmændene mener er ca. 200,000 Aar gammel. Den har i sin Tid siddet i Gabet paa et forhistorisk Dyr.

På Ostindiska öarna finnas världens minsta bin. Deras kupor äro inte större än en hand, och de enskilda cellerna äro så små som knappnålshuvuden.

Rover Mate John F. Brown, of the 6th Seaham Sea Scouts, was returning from a church parade on September 20th last year when he heard people shouting that a boy was in the water in the North Dock. He plunged in, fully dressed, and rescued the boy.

The sequel came last Saturday when Lord Londonderry, on behalf of Lord Baden-Powell, presented him with a silver bar for his silver cross. He received the silver cross in 1929 for saving a boy from a frozen pond when the ice had broken.

Rover Mate Brown has also received a silver wristlet watch from an anonymous admirer at Greenock. It was sent from a firm of jewellers with a note inside saying that the watch was from an old member of the Seaham Scouts who had seen a report of the second rescue in the newspapers.

En engelsk Fører klager over, at naar fremmede Spejdere hilser paa hinanden, sker det ikke altid med et Spejdersmil, men med dorske Torskeøjne og mistænksomt Udtryk. Det er ikke noget af den Mine, der „smører Hjulene i Verden", paastaar han. — Passer det ogsaa paa os?

Man tror sig kunna fastslå, att en sill kan uppnå en ålder av 25 år.

Queling

Seks Drenge traver til Indien

Seks Drenge traver til Himalaja

Rigt illustreret. Pr. Bind 4 Kr.

I første Bind gaar Turen gennem Balkan, Kaukasus og Persien til Bombay. I andet fra Bombay til Delhi, Benares, Kalkutta og Himalaja, med Besøg undervejs hos Gandhi og Tagore.

„En fuldgod Skildring af tysk Vandrelyst, hvor godt Humør og Kammeratskab overvinder Vanskelighederne". Chr. W.

JESPERSEN OG PIOS FORLAG

Diplom-Optiker
Wilhelm Offersen
Pilestræde 29-31

Ure

Telf. Byen 155

Festgaver

Telf. Byen 7150

Optik & Foto

Niels Offersen
Sværtegade 6

BANG & PINGEL
SVANHOLM

GL. KONGEVEJ 66
TELEFON 6286

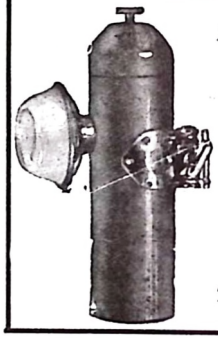

BRUG KUN

F. & M.

ORIGINALE BATTERIER TIL **FM LYGTEN**

Benyt

Slangerup-Banen

til Vinterudflugterne i Kælkebakkerne ved Højnæsbjerg

Et spændende Natterrænløb

arrangeret af 1. Københavns Division

Da jeg som „Spejdernes Magasin"s udsendte Medarbejder hopper af Toget paa Hillerød Station, bliver jeg modtaget af Divisionschefen, Ingeniør Knud Jensen. Et Par Minutter efter svinger Bilen op foran Bloustrød Kro i Store Dyrehave, hvor Divisionen har etableret Hovedkvarter.

De fleste af Spejderne sover allerede paa Gulvet inde i Dansesalen; det gælder om at nappe saa megen Søvn som muligt, før der startes. Jeg benytter Tiden til at faa nogle Oplysninger om Løbet, og en af Dommerne fortæller: „For mange Aar siden, da dette Løb blev indstiftet, var det kun beregnet for Divisionens egne Troppe, men i de senere Aar er vi gaaet over til at invitere andre Divisioner med. I Aar starter der 13 Hold, hvoraf 2 svenske. Hvert Hold er paa 5 Spejdere, som tilsammen ikke maa være mere end 75 Aar. Løbets Længde er 10 km, og der er ialt 5 Kontrolsteder, der skal findes; men det, der gør, at kun de dygtigste kan gennemføre Løbet, er, at det eneste Belysningsmiddel, Holdene maa anvende, er Tændstikker." I Følge Opgørelsen efter Løbet blev der ialt brugt 233 Æsker à 50 Stk.; et Hold brugte alene 50 Æsker, og de naaede endda kun til Punkt 1.

Nu kommer Banedommerne tilbage; de har været ude for at sætte Kontrollerne paa Plads; nu er alt i Orden til at Løbet kan begynde, og Holdene bliver startet med 10 Minutters Mellemrum.

Et Hold er lige blevet vækket; snorksøvnige klæder de sig paa og træder an foran Startdommerne, Organist Lind og Revisor Th. Jensen. Ogsaa Divisionsraadets Formand, Boghandler Fr. Palm Greisen, der er Løbets Præsident, er til Stede. Holdet faar udleveret et Kort med Kontrolstederne indtegnet; der gives 10 Minutter til at studere Kortet. Patruljeføreren viser de største af Spejderne Punkterne og forklarer, hvad de særlig skal lægge Mærke til. Fra Tid til anden skæver de over til Bordet, hvor Divisionens Vandrepokal staar mellem det svenske og danske Flag. Hvem der bare kunde vinde den. „1 Minut tilbage," meddeler Startdommeren; det giver et Ryk i den mindste, som er faldet i Søvn staaende ret op og ned paa Gulvet, men han er hurtig klar igen, og med et Smil til de høje Dommere forsvinder han ud i Mørket.

Sammen med Divisionschefen følger jeg efter for at tilse nogle af Kontrolstederne. Det er en pragtfuld Nat; nogle faa Graders Frost og blikstille, over Hovedet funkler Stjernerne i Tusindvis.

Vi gaar hurtigt frem ad Skovvejen mod Punkt 1, medens Knud Jensens Lommelygte oplyser Vejen saa klart, som var det midt paa Dagen. Pludseligt er alt mørkt. „Stille." Vi staar bomstille, langt inde i Skoven stryger et Hold Tændstikker. Det er utroligt saa længe en Tændstik kan brænde; i Lyset kan man skelne et Par af Spejderne. Nu gælder det om at være forsigtig, for at de ikke skal opdage os og derved finde Punktet. Med slukkede Lygter lister vi ind gennem Skoven; vi maa være lige ved Punkt 1, og pludselig staar vi ved Siden af Kontrollanterne, der ligger fladt paa Jorden, kun indhyllet i deres Tæpper; det er umuligt at opdage dem blot paa faa Skridts Afstand.

Efter en hviskende Samtale forsvinder vi igen, saa stille som vi kom. Da vi er et Stykke væk, tænder vi atter Lygterne, nu er der ingen Risiko ved at blive opdaget. I hurtig March gaar det videre til Punkt 2, som vi finder efter et Øjebliks Søgen. Kontrollanterne ligger godt skjult, og Punktet er vanskeligt at finde, valgt som det er med en næsten djævelsk Ondskabsfuldhed.

Efter et kort Besøg ved Punkt 3, skynder vi os hjem, Klokken er snart 4. Mange Hold er vendt hjem, men ingen af dem har gennemført Løbet; Punkt 2 var for vanskeligt at finde. Startdommerne sidder stadig paa deres Pladser, for dem er der ingen Mulighed for Søvn den Nat. Med Mellemrum kommer der Hold tilbage, dødtrætte stiller de op for Dommerne, Tiden bliver noteret og saa paa Hovedet til Køjs. Ogsaa jeg kravler i Soveposen for at faa et Par Timers Søvn før Præmieuddelingen.

Klokken 8 bliver vi vækket af Dommerne, der synger Divisionssangen. Sjældent har en Sang gjort et saa ubehageligt Indtryk paa mig; kun en enkelt af de Sovende vaagner, selv vender jeg mig fortrædeligt om paa den anden Side, men der er ingen Pardon. Dommerne spredes ud over Salen og begynder at trække Soveposerne af, det sætter Liv i de fleste.

Præmieuddelingen finder Sted Kl. 9. Af 13 Hold har 5 gennemført, deraf 2 udenfor Konkurrence. Den bedste Tid, 295 Min., blev opnaaet af Vedels Egne, Nr. 2 er 1. Frederiksberg med 325½ Minut. Vedels Egne faar overrakt Pokalen, og saa kommanderer Knud Jensen: „Divisionen ret, træd af."

1. Københavns Divisions Natterrænløb er til Ende.

E.

Hos HENRY HANSEN
køber De med største Fordel
GÖRICKE OLYMPIC CRESCENT CYKLER
NØRREVOLD 82
vis à vis Nørreport St. PALÆ 4045
RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

Kolonial
Kaffe
Konserves
Koloniallageret
Vestervoldgade 109 Telf. 13123

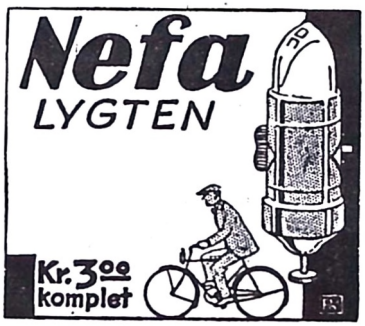

I LEJREN
bør kun bruges
WOLFF & ARVÉs
Leverpostej - Kødretter - Fiskeboller og Bayerske Pølser.
FAAS HOS ALLE KØBMÆND

GØR DINE INDKØB HOS BLADETS ANNONCØRER

Kulhandler Andersen

Hørsholmsgade 1

Taga 2922 — Priv.-Telf.: Taga 1379 x.

Kun bedste Kvaliteter

I al Slags Brændsel fores, og Priserne er ens over hele Byen.

BAGERMESTER C. JACOBSEN

DRONNINGENSGADE 44-46

TELF. CENTR. 5820

FILIAL: LEIFSGADE 5 - TELF. CENTR. 12135

CARL HANSEN

REVISION

TELF. BYEN 1596 x V. VOLDGADE 96

POUL HOLM

Silkegade 11. Tlf. 3082

Gavekort udstedes

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Nyttige Julegaver

Forlang Katalog

10 % Rabat til alle Spejdere

Frimærkesamlerens Julegave

Køb et Gavekort hos:

Aage Reddersøn, Skindergade 22, K.

Jack anmelder:

Vedels Egnes Fest

Vedels Egne bød til Tropsfest den 10. November hos Nimb og viste et Program fuldt af gode Idéer.

Vejet ud i vanlige Gram forstummer enhver Kritik, thi hver Ulv og Spejder bibragte Publikum Indtrykket af en Trop i Grøde.

Der skal en finere Vægt til — visse Tropsfester kræver det, saasom Nyboder, 3. Ø., Ordrup og Vedels Egne — de kan ikke vejes i Gram, men skal tælles i Karat.

Naar der derfor falder haarde Ord i det følgende, skyldes det, at Prisen paa Guld er meget høj for Tiden.

„Hemma i Sverige" hed Tropsfesten og viste Episoder fra Troppens og Flokkens Sommerlejre. Den røde Traad blev holdt fast af et Par Spejdere og en Ulv omkring et Lejrbaal, anbragt ved Siden af den for lave Scene. Disse tre udvekslede alt for faa Replikker om hvert kommende Nummer.

„Paa den brede Landevej" (skrevet til en tidligere V. E. Tropsfest) er en fortræffelig Sang, hvad man heldigvis kunde læse i Programmet, hvor den var aftrykt, thi Spejderne kunde den ikke udenad; heller ikke han, der dirigerede.

Saa kom Aftenens bedste Vise og bedste Dekoration, som havde fortjent en bedre Belysning. Tretten Spejdere stak Hovedet ud af den mest smalsporede Jernbane i Verden, Gripensbergbanen i Småland; to af Spejderne vekslede i Solosang og de øvrige faldt ind i et pudsigt Omkvæd. Der er ingen Tvivl om, at det var Sommerens Oplevelse.

Ulvene sang en fornøjelig Vise om deres Lejr ved Ringsjön og viste derefter *„Ekvilibristisk Ulvehalløj"* (hentet fra „Pyramid Building" — by W. J. Cromie, Am. sports publishing Co., New York), som — hvis det havde været mere udførligt og bedre indøvet — var et velvalgt Objekt til Ulveunderholdning.

Ulvene demonstrerede endelig Guldtærningsangen af Liden Kirsten. Ihvorvel Bifaldet høstes paa det ubehjælpsomme, saa er Folkeviser og Eventyrgenren med Prinsesse og Gangerpilt immervæk velegnet for Ulve.

Uhyggen bredte sig, da en Flok Spejdere brummede en Sang om *Kirkegaarden i Ödeshög*, og holdt sig under den følgende Scene med *„Den sköna Arkäologissan"*, som sad og nummererede gamle Abbeders Skeletdele i Alvastra.

Og Uhyggen blev makaber, da tre af de gamle Abbeder kom ind som Spøgelser og ledte efter deres Bene.

Den blakkede Vipstjert og en Dialog om et Pusterør kommer ikke i Betragtning paa en Guldvægt, hvis Finheden skal bevares.

En Canon om at ro paa Vätterns vilde Vover kunde være angivet i mange Decimaler, hvis Instruktion og Indøvning havde været mere effektiv.

„Sælsomt Drømmesyn over Vänern" var Seedorfs Piratsang, og lad os hilse den Velkommen i Spejdermunde til Afløsning af „Kompasset". Saa fulgte en *Pause til Programlæsning* — og beretteiget. Der var Stil over det, glimrende Agitationsstof, tilmed meget vittigt — og lod som sædvanlig intet tilbage at ønske i Retning af Ubeskedenhed.

Slutningssangen (Mel.: Sussex by the sea: Ward Higgs) af Trop og Flok in pleno var ypperlig — og de *kunde den*, undtagen Dirigenten, som gjorde sit yderste for at faa dem ud af Takt.

Det over sekshundred-tallige Publikum havde fortjent, at Scenen havde været højere, og de udmærkede Dekorationer havde fortjent, at Belysningen havde været bedre.

Selve Underholdningsstoffet, sprængfuldt af gode Idéer, havde fortjent bedre Forberedelse, men — som sagt — det er talt op i Karat.

*

1. Frederiksberg Trops Fest

1. Frbg. aabnede Sæsonen Søndag den 4. November med en 10-Aars Stiftelsesfest i Palælokalerne, Klerkegade.

Festen var gennemsyret af umaadelig Selvbevidsthed, som, naar galt skal være, er at foretrække for Forsagthed og Generthed, og naar Resultatet er en kæmpemæssig og veldisciplineret Trop, fristes man til at kalde det — klædelig Ubeskedenhed.

Ulvene kunde synge („Jeg er Vandringsmand", „Hvis Verden du betragter"), og de kunde deklamere, bl. a. nogle af Kaalunds Fabler for Børn, som er velvalgt Ulvestof; de kunde ogsaa agere i „Tre smaa Soldater".

Spejdernes Underholdning var delt op i Patruljeopgaver, hvoraf langt den bedste Præstation var en Spejder fra Panterpatruljen, der — liggende fladt paa Maven ud mod Publikum — sang om sin Hjemvé i Sommerlejren, alt imens han laa og skrev hjem Side op og Side ned. Sluttelig forlod han hulkende Scenen, og hver og en i Salen følte Trang til at trøste ham. Han var ypperlig.

De utallige øvrige Patruljer viste diverse Sketches med eller uden Pointe. Pyramus og Thisbe var god, ligeledes en Uniformsforbudssang.

Programmet var i det store og hele lidt for langt, men af den rigtige Slags, thi hver eneste Ulv og Spejder ydede sit bedste — og fik Lov til det. Gid kommende Tropsfester i Vinterens Løb naar samme Standard.

Lommebog for Spejdere 1935

er som altid den bedste Lommebog. Køb den til dig selv og brug den til Gave.
I Skindbind Kr. 1,75.

Spejdernes Haandbog

er praktisk og nyttig. Anskaf den straks.
1,50, i Tøjbind 2,00.
Faas hos alle Boghandlere.

Fr. Palm Grejsen,
52 Pilestræde 52
Tlf. C. 4619 — 13318

Det Danske Spejderkorps
Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielt Depot:
Det Danske Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:
REDAKTION:
Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersport:
(Førerbladet)
REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.
TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.
ANNONCEEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2 2. Telefon Byen 8630.

Hvad med Hatten?

Er den klar til Nytaarsparaden
og Jubilæumsaaret —
ellers maa den først paa **Ønskesedlen!**

Spejderhatten				6,00
Jamboree Tornyster				10,00
Uldne Benklæder		6,50	6,25	6,00
Rygsæk med Bergans Meis				21,50
Rygsæk med svensk Meis				13,50
Rygsæk med dansk Meis				20,50
Kortmaaler				5,50
Kompas	3,50	1,75	1,15	0,85
Korttaske		5,50	4,50	1,85
Feltflaske		5,25	4,50	4,00
Røde Kors Æske			3,50	2,00
Spejderkniv, 4 Dele				3,75
Skovmandskniv			4,50	3,75
Spinningreb			6,75	5,50
Spejdernes Lommebog				1,75
Billede af Baden-Powell m. Farver, efter Maleri				2,25
Fotografi af Baden-Powell				3,25
Gillwell Kogesæt, fortinnet 5,50 Alluminium				9,50
Dunsovepose	34,50	26,00	19,50	17,50

Ski. Kælk. Skøjter. Skistøvler. Vandresko.
Gavekort udstedes paa ethvert Beløb.

FRILUFTS-MAGASINET Skindergade 27 - Kbhvn.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT Telf. C. 10909-11203